

Erdészeti és faipari **HÍRADÓ**

XXV. évfolyam 4. szám, 2015. december

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI DOLGOZÓK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

A tartalomból:

Kitüntetések

S.O.S. – Bajban az erdészet?

Magánerdőben esett meg az eset

Felfigyeltek a cégre

	JANUÁR		FEBRUÁR		MÁRCIUS	
1	Péntek	Újév, Fruzsina	Hétfő	Ignác	Kedd	Albin
2	Szombat	Ábel	Kedd	Karolina, Aida	Szerda	Lujza
3	Vasárnap	Genovéva, Benjámin	Szerda	Balázs	Csütörtök	Kornélia
4	Hétfő	Titusz, Leona	Csütörtök	Ráchel, Csenge	Péntek	Kázmér
5	Kedd	Simon	Péntek	Ágota, Ingrid	Szombat	Adorján, Adrián
6	Szerda	Boldizsár	Szombat	Dorottya, Dóra	Vasárnap	Leonóra, Inez
7	Csütörtök	Attila, Ramóna	Vasárnap	Tódor, Rómeó	Hétfő	Tamás
8	Péntek	Gyöngyvér	Hétfő	Aranka	Kedd	Zoltán
9	Szombat	Marcell	Kedd	Abigél, Alex	Szerda	Franciska, Fanni
10	Vasárnap	Melánia	Szerda	Elvira	Csütörtök	Ildikó
11	Hétfő	Ágota	Csütörtök	Bertold, Marietta	Péntek	Szilárd
12	Kedd	Ernő	Péntek	Lídia, Livia	Szombat	Gergely
13	Szerda	Veronika	Szombat	Ella, Linda	Vasárnap	Krisztián, Ajtony
14	Csütörtök	Bódog	Vasárnap	Bálint, Valentin	Hétfő	Matild
15	Péntek	Lőránt, Lőránd	Hétfő	Kolos, Georgina	Kedd	Nemzeti ünnep, Kristóf
16	Szombat	Gusztáv	Kedd	Juliana, Lilla	Szerda	Henrietta
17	Vasárnap	Antal, Antónia	Szerda	Donát	Csütörtök	Gertrúd, Patrik
18	Hétfő	Piroska	Csütörtök	Bernadett	Péntek	Sándor, Ede
19	Kedd	Sára, Márió	Péntek	Zsuzsanna	Szombat	József, Bánk
20	Szerda	Fábián, Sebestyén	Szombat	Aladár, Álmos	Vasárnap	Klaudia
21	Csütörtök	Ágnes	Vasárnap	Eleonóra	Hétfő	Benedek
22	Péntek	Vince, Artúr	Hétfő	Gerzson	Kedd	Beáta, Izolda
23	Szombat	Zelma, Rajmund	Kedd	Alfréd	Szerda	Emőke
24	Vasárnap	Timót	Szerda	Szökőnap	Csütörtök	Gábor, Karina
25	Hétfő	Pál	Csütörtök	Mátyás	Péntek	Irén, Írisz
26	Kedd	Vanda, Paula	Péntek	Géza	Szombat	Emánuel
27	Szerda	Angelika	Szombat	Edina	Vasárnap	Húsvét, Hajnalka
28	Csütörtök	Károly, Karola	Vasárnap	Ákos, Bátor	Hétfő	Húsvét, Gedeon, Johanna
29	Péntek	Adél	Hétfő	Elemér	Kedd	Augusztá
30	Szombat	Martina, Gerda			Szerda	Zalán
31	Vasárnap	Marcella			Csütörtök	Árpád

Boldog és sikeres 2016. esztendőt!

	JÚLIUS		AUGUSZTUS		SZEPTEMBER	
1	Péntek	Tihamér, Annamária	Hétfő	Boglárka	Csütörtök	Egyed, Egon
2	Szombat	Ottó	Kedd	Lehel	Péntek	Rebeka, Dorina
3	Vasárnap	Kornél, Soma	Szerda	Hermína	Szombat	Hilda
4	Hétfő	Ulrik	Csütörtök	Domonkos, Dominika	Vasárnap	Rozália
5	Kedd	Emese, Sarolta	Péntek	Krisztina	Hétfő	Viktor, Lőrinc
6	Szerda	Csaba	Szombat	Berta, Bettina	Kedd	Zakariás
7	Csütörtök	Apollónia	Vasárnap	Ibolya	Szerda	Regina
8	Péntek	Ellák	Hétfő	László	Csütörtök	Mária, Adrienn
9	Szombat	Lukrécia	Kedd	Emőd	Péntek	Ádám
10	Vasárnap	Amália	Szerda	Lőrinc	Szombat	Nikolett, Hunor
11	Hétfő	Nóra, Lili	Csütörtök	Zsuzsanna, Tiborc	Vasárnap	Teodóra
12	Kedd	Izabella, Dalma	Péntek	Klára	Hétfő	Mária
13	Szerda	Jenő	Szombat	Ipoly	Kedd	Kornél
14	Csütörtök	Örs, Stella	Vasárnap	Marcell	Szerda	Szeréna, Roxána
15	Péntek	Henrik, Roland	Hétfő	Mária	Csütörtök	Enikő, Melitta
16	Szombat	Valter	Kedd	Ábrahám	Péntek	Edit
17	Vasárnap	Endre, Elek	Szerda	Jácint	Szombat	Zsófia
18	Hétfő	Frigyes	Csütörtök	Ilona	Vasárnap	Diána
19	Kedd	Emília	Péntek	Huba	Hétfő	Vilhelmina
20	Szerda	Illés	Szombat	Szt. István, államalapítás ünnepe, Vajk	Kedd	Friderika
21	Csütörtök	Dániel, Daniella	Vasárnap	Sámuel, Hajnalka	Szerda	Máté, Mirella
22	Péntek	Magdolna	Hétfő	Menyhért, Mirjam	Csütörtök	Móric
23	Szombat	Lenke	Kedd	Bence	Péntek	Tekla
24	Vasárnap	Kinga, Kincső	Szerda	Bertalan	Szombat	Gellért, Mercédesz
25	Hétfő	Kristóf, Jakab	Csütörtök	Lajos, Patrícia	Vasárnap	Eufrozina, Kende
26	Kedd	Anna, Anikó	Péntek	Izsó	Hétfő	Jusztina
27	Szerda	Olga, Liliána	Szombat	Gáspár	Kedd	Adalbert
28	Csütörtök	Szabolcs	Vasárnap	Ágoston	Szerda	Vencel
29	Péntek	Márta, Flóra	Hétfő	Beatrix, Erna	Csütörtök	Mihály
30	Szombat	Judit, Xénia	Kedd	Rózsa	Péntek	Jeromos
31	Vasárnap	Oszkár	Szerda	Erika, Bella		

Negyedszázad

Előző lapszámunkban Király Pál megszokott stílusú történelmi áttekintésében kitért arra is, hogy lapunk az Erdészeti és Faipari Híradó (ERFA Híradó) is éppen a negyedszázadik évében jelenik meg.

Az ERFA Híradó 25 éve

Abból a kis írásból mindannyian azt is kiolvashattuk, hogy lapunk, mintegy magára vállalta az önállósá válás meghirdetését a világ és a szakmai közönség előtt. Azóta kisebb változások mellett, a lap mindig időben, érdekes tartalommal és a szokásos terjedelemben jelent meg.

Mindez köszönhető volt a lap szerkesztőinek, a legutóbbi 16-17 évben dr. Király Pál nyugalmazott szerkesztő úrnak és a bedolgozó cikkíróknak, segítőknak, nyomdászoknak valamint az egyes számok támogatóinak, a Magyar Nemzeti Üdülési Alapítványnak, az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülésnek és nem utolsósorban az Faipari, Bútortipari és Erdészeti Ágazati Párbeszéd Bizottságnak.

Most, bizony, alapvető változásra kellett kényszerülnünk. Király Pál nem tudta tovább vállalni a szerkesztést és a témérdek cikk írását. Ígérete szerint mellettünk marad, mert szívügyének, saját gyermekének tekinti az ERFA Híradót.

Változások az ERFA életében

Szakmai közönségünket tekintve úgy látjuk, a nyomtatott lapra szükség van. A történelmi írásokat, mivel azok lapunk egyedülálló értékét adták, nem

akarjuk megszüntetni, de eddigi fő kutatónk-szerkesztőnk (dr. K.P.) maga dönti el, hogy mennyivel tud hozzájárulni ehhez a témához. Ugyancsak igyekeznünk megtartani a szinte állandónak számító rovatainkat is. Ami új lenne, az a lap megjelenítése, bizonyos technikai korszerűsítések mellett a híranyagok mennyiségének növelése. Azt hisszük, fontos a szakszervezeti lap karakter erősítése. Lehetőleg riportok és hírek formájában beszámolni a hozzánk tartozó tagok életéről, munkavállalói és munkaadói szempontból is. Erősíteni kívánjuk az érdekvédelem megjelenését is lapunkban.

Megújulva, de nem elszakadva múltunktól

Lapunk szerkesztését ettől a számtól kezdődően, remélhetőleg jó ideig, Zétényi Zoltán erdőmérnök-újságíró jegyzi. Reméljük, új nevek is felbukkannak majd a lapszámokban, mint ezt már e számban is tapasztalhatjuk Nagy László, szakmánkat jól ismerő újságíró személyében is.

Tisztelettel kérem az olvasót forgassa a lapot szeretettel. Az EFDSZ testületei a szerkesztő és a lap mögött állnak. Mindannyian tudjuk, hogy a lapnak hagyományainkat megőrizve, de a kor követelményeinek megfelelően, tovább kell élnie, mert hiánya a szakszervezet hazai elismertségét is csökkentené.

Végezetül békés karácsonyt és eredményekben gazdag boldog újévet kívánok munkatársaim és a magam nevében minden kedves olvasónknak!

Dudás Péter

Tartalom

S.O.S. – Bajban az erdészet? 2

EFDSZ Emlékérem kitüntetések – 2015 4

Kitüntették Király Pált 6

Áder János megköszönte a jégkárt szenvedett erdők helyreállítását 7

Magánerdőben esett meg az eset 8

'Aranyért sem adnám oda' 10

Jegyzőkönyv kivonat az EFDSZ Országos Titkári Testület üléséről 12

Felhívás Nyugdíjasainkhoz! 13

Felfigyeltek a cégre 14

Első horvát-magyar összehasonlító munkajogi szeminárium 16

Hírek 18

Összetartás Csicsón 20

ERDÉSZETI ÉS FAIPARI HÍRADÓ

XXV. évfolyam 4. szám. **Kiadja:** az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete

1146 Budapest, Thököly út 58-60. Tel.: 331-4369; Fax: 331-9455; E-mail: efdsz@mailbox.hu

Szerkesztőbizottság: Dudás Péter elnök, Győri István, Nagy László munkatárs, Rásó János, Zétényi Zoltán mb. szerkesztő

Címlapfotó: Zétényi Zoltán

Nyomda: Press Time Kft. 1066 Budapest, Lovag u. 15. Tel.: (06) 1-331-3042; E-mail: grafika@presstime.hu

Felelős vezető: Schmidt Dániel ügyvezető igazgató

A lap negyedévenként jelenik meg. Hírlapárusi forgalomba nem kerül, terjeszti az EFDSZ.

S.O.S. – Bajban az erdészet?

Benne vagyunk az adventi hetekben, bár a várakozást a Megváltó érkezésére a meglepetések vásárlásának mindennapi örülete rántja földközébe. Az ünnepi készülődést, a békés hangulódást a szakma számára kellemetlen meglepetések zavarták meg a közelmúltban.

Mintha bajban lenne az erdészet.

Legalább is erre engednének következtetni azok a kiszivárogtatások és vizsgálati jelentések, amelyek a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalból (Kehi) eredtek szélnek, illetve amelyeket az Állami Számvevőszék (ÁSZ) hozott nyilvánosságra a közelmúltban.

Kockázatelemzést követően hat erdőgazdaság gazdálkodását vizsgálta meg a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal – tudtuk meg.

A Kehi forrásból származó 2015. október 7-én megjelent hírek szerint az erdészetek gazdálkodásának elemzése botrányos eredményre vezetett: az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó feladatok teljes kiszervezéséről, 406 millió, a szerződés betartásáért fizetett díjprémiumról, az alvállalkozóknak megvásárolt, majd veszteséggel bérbe adott gépekről szólt a fáma.

Az ellenőrzéseket követő feljegyzés szerint az összesen 22 erdészeti zrt. közül, amelyek egymillió hektáron gazdálkodnak és évi 94 milliárd forint bevételt érnek el, a Bakonyerdő, az Egererdő, a Verga, a Mecsekerdő, a Sefag és a Zalaerdő 2010–2013 közötti gazdálkodását vizsgálták, és súlyos hiányosságokat tártak fel. Az erdőgazdaságok tulajdonosi jogait 2010-ig a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási, majd 2014-ig a Magyar Fejlesztési Bank gyakorolta, amikor a Földművelésügyi Minisztériumhoz kerültek.

A Kehi feljegyzése általánosságban szólt az alapvető folyamatok szabályozatlanságáról, a tulajdonosi érdekek háttérbe szorulásáról, az átláthatatlan gazdálkodásról és a kontroll hiányáról. Kiemelkedő kockázatnak nevezi azt, hogy az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó feladatokat teljes mértékben kiszervezték a társaságok.

A kiszervezett feladatokra a vállalkozókat versenyeztetés nélkül választották ki, évről évre ugyanazokkal kötöttek szerződést, az árakat pedig nem a piaci viszonyok határozták meg. Összesen mintegy nettó 7,6 milliárd forintot fizet-

tek ki a vállalkozóknak, miközben a díjak között jelentős eltérés volt.

Ugyanannak a fakitermelési módnak az átlagos díja az egyik társaságnál a feljegyzés szerint 3437 forint volt köbméterenként, míg a másiknál 4998.

Ez utóbbinál a fakitermelési díjon felül 2012-ig nettó 406 millió díjprémiumot is fizettek egy vállalkozásnak azért, mert az adott munkát határidőre, megfelelő minőségben elvégezték, noha ez egyébként is a vállalkozó szerződéses kötelezettsége lett volna.

Gondot jelentett az is, hogy a fakitermeléshez szükséges, olykor több tízmillió forintos gépekkel előfordult, hogy azt az erdőgazdaság vette meg a vállalkozó helyett, majd bérbe adta annak, akire rábízta a munkát, ám engedélyezték, hogy a vállalkozó azzal harmadik személynek dolgozzon.

A jelentés említi, hogy két társaság a tűzifa közel felét erőműveknek értékesítette, miközben a lakosságnak 1300-2200 forinttal drágábban adta a kemény tűzifa köbméterét.

A jelentés kiemelte, hogy az erdőgazdaságok eredménye rendkívül alacsony, a bevétel alig három százaléka. Ennek ellenére volt olyan vezérigazgató, aki 8,4 millió, 10,8 vagy 11 millió forint prémiumot kapott.

A hangulatkeltő hírcsokor megjelenését követően az MTI is megjelentetett egy hírt:

Mind a 22 állami tulajdonban lévő erdőgazdaságra kiterjesztette a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal azt a vizsgálatot, amelyet hat állami erdőgazdasági cégnél kezdett el – mondta a Kehi kabinetfőnöke. Böcz Sándor közölte: a vizsgálat kiterjesztését Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter rendelte el, miután a vizsgálat alá vont hat erdészeti cégnél alapvető és súlyos hiányosságokat tárt fel a Kehi.

A földadott labdát először a zöldpárt erdész körökben jól ismert képviselője ütötte le:

„Lázár János azzal érvelt a földprivatizáció mellett, hogy az állam úgyis csak szétlopja a földeket. Szavai be is igazolódtak, mivel egy Kehi jelentésből kiderült, hogy az állam az erdészeteket is rossz gazdaként üzemelteti: politikai kegyeltek kitarására használja, szabad-

rablást engedve hazánk erdeiben. Az állami erdészetek sok vidéki munkahely fenntartásához járulnak hozzá, de felső vezetésük politikai adományként cserélődik, és az itt kezelt vadászati jog pedig a korrupció melegágya.

Az LMP csak remélni tudja, hogy a Kehi jelentését követően Lázár János nem jelenti be az állami erdészetek értékesítését is sajátos logikája alapján. Az erdőgazdálkodás ugyanis a termőföldhöz hasonlóan, épp úgy meghatározó lehetne a jövőben a vidéki foglalkoztatás megőrzésében, fejlesztésében.

Az LMP szerint az állami termőföldeket meg kell tartani, az állami erdészeteknél végre rendet kell tenni, és végre kikényszeríteni, hogy az állam jó gazdaként felügyelje hazánk közös tulajdonban lévő nemzeti természeti erőforrásait! Ez jelenti a valós megoldást és nem a privatizáció – mondta Sallai R. Benedek országgyűlési képviselő.

A pártos visszhangra Lázár János válaszott újságírói kérdés kapcsán: A Kehi vizsgálatok ellenére sem merül fel az állami erdőterületek privatizációja a kormányban. A Kehi hat erdőgazdaságnál vizsgálódik a 2012-2013-as időszakra vonatkozóan. Az általa kért 22 vizsgálatról azonban nem tudott nyilatkozni. A Kehi vizsgálódásában nincs semmi novum – tette hozzá. Lázár azt mondta, hogy akik ismerik őt, azok nem lepődnek meg, ha egy eset kapcsán további ellenőrzést rendel el. De a már eddig megismert információk alapján úgy vélte, jó néhány dolog nincs rendben.

És itt álljunk meg egy szóra!

Amikor az erdészeti társaságok „talpasai”, tömellelti beosztott munkatársai találkoznak a fenti hírhurrikánnal, csak kapkodják a fejüket a szélviharban, ráadásul fogalmuk sincs, hogy honnan is fúj a szél.

Érzik, hogy valami nincs rendjén. A munkabékét zavarórepülés akarja kiközösíteni. Alkatuktól, beosztásuktól függően reagálnak az olvasottakra, hallottakra. Ki így, ki úgy. De bizonyára mindenki azonosulva a szakmával, empátiával gondolva a vezetőkre, némi szorongással viseli a kialakult helyzetet. Mert annak senki sem örül, ha a szakmára, a munkaadó fejére hoznak bajt. És talán a legfőbb baj ott van, hogy senki

sem tud biztosat. Ebben pedig nem siet a segítségükre senki.

Ám a baj nem jár egyedül.

Rendszerszintű szabálytalanságok az állami erdőgazdaságoknál – jelentette az MTI 2015. november 17-én.

Az Állami Számvevőszék ellenőrzései sorozatos és rendszerszintű szabálytalanságokat tártak fel az állami erdőgazdaságoknál – jelentette be az ÁSZ elnöke. Domokos László közölte: az erdőgazdaságoknál nem volt megoldott az általuk kezelt állami vagyon és a saját vagyonuk, illetve a kezelésükben lévő vagyonelemek elhatárolása. A kezelt vagyont a társaságok nem a jogszabályi előírásoknak megfelelően szerepeltették mérlegükben.

Emellett a tulajdonosi jogok gyakorlásának ellenőrző rendszere nem támogatta sem a vagyonkezelés tárgyának, sem a vagyonkezelés díjának teljes körű meghatározását. Ezek alapján kerültek az ÁSZ kockázatelemző rendszerének látóterébe az állami erdőgazdaságok – mondta az elnök.

Az ellenőrzési tapasztalatok szerint az állami vagyon tulajdonosi joggyakorlásának évek óta fennálló problémája ezen a területen, hogy a vagyon-nyilvántartási adatok nem megbízhatóak, és nem teljes körűek. Így az átláthatóság és az elszámoltathatóság nem biztosított. Az ÁSZ az állami erdőgazdaságoknál a 2009 és 2014 első féléve közötti vagyongazdálkodásnak, a vagyonérték-megőrzésnek és a vagyongyarapítási tevékenységnek a szabályszerűségét vizsgálta.

Az ÁSZ elnöke kitért rá: az első 12 lezárt ellenőrzés során minden társaságnál megállapítható volt, hogy az erdőgazdaságok mérlege nem a valós állapotot tükrözte. A kezelésükben lévő erdők értéke ugyanis nem szerepelt mérlegeikben. Továbbá a vagyonkezelésbe vett eszközöket pedig nem mutatták be a kiegészítő mellékletben, mérlegtételek szerinti bontásban.

Domokos László felhívta a figyelmet arra is, hogy a beszámolókat auditáló könyvvizsgálók egy esetben sem kifogásolták a szabálytalanságokat. Ezt az ÁSZ jelezte a Magyar Könyvvizsgálói Kamarának. Az ellenőrök általános jelleggel megállapították azt is, hogy a társaságok vagyonnyilvántartása nem felel meg a jogszabályban foglaltaknak. Vagyis: a működésük az 1996-ban megkötött ideiglenes vagyonkezelési szerződés alapján történik a mai napig.

Az ellenőrzés feltárta azt is, hogy a tulajdonosi joggyakorlók – a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. és a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet – nem szüntették meg a vagyonkezelési szerződésekkel kapcsolatban feltárt hiányosságokat. Nem éltek a kezelt vagyon használatára vonatkozó ellenőrzési jogukkal.

Az ellenőrzések megállapításai alapján az ÁSZ a 22 állami erdőgazdaság esetében összesen 21 jelzést küldött a könyvvizsgálói kamarának, kettőt pedig az illetékes nyomozhatóságnak – vélelmezett vagyoni hátrány miatt –, 87 javaslatot pedig a munkajogi felelősség megállapítása miatt fogalmaztak meg.

Az ÁSZ javasolja az MNV Zrt. vezérigazgatójának, valamint az NFA elnökének: tegyen intézkedéseket az erdőgazdasági társaságok közreműködésével a tényleges állapotot rögzítő és a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelő vagyonkezelési szerződések megkötésére. Továbbá a vagyonkezelési szerződésekkel kapcsolatban feltárt szabálytalanságok tekintetében tisztázzák a felelősséget. Emellett a két szervezet vezetőjének javasolja az ÁSZ azt is, hogy intézkedjen a társaságok vagyonnyilvántartása hitelességének, teljességének és helyességének, jogszabályban foglaltak szerinti ellenőrzéséről.

Az állami erdőszeteket vezető vezérigazgatóknak többek között javasolja az ÁSZ, hogy tegyenek intézkedéseket a tényleges állapotoknak és a jogszabályi előírásoknak megfelelő vagyonkezelési szerződések megkötése érdekében. Emellett intézkedjenek a valós mérlegadatokról szerepeltetésére a társaságok mérlegében. Továbbá alkossák meg a közérdekű adatok megismerésére vonatkozó szabályokat.

A jelenlegi tulajdonosi jogokat gyakorló Földművelésügyi Minisztérium (FM) pedig ekként reagált a megállapításokra: „Az állami erdőgazdaságok esetében az Állami Számvevőszék által vizsgált, 2009 januárjától 2014 júniusáig terjedő időszakban nem a Földművelésügyi Minisztérium volt a tulajdonosi joggyakorló. Az FM közleménye emlékeztet: az állami erdőszeti társaságok az erdőtörvényben foglaltakból következően a fenntartható erdő érdekében gyarapítják az erdővagyonot, teljesítik a közjóléti feladataikat. Továbbá több ezer, az alvállalkozói körbe bevont kisvállalkozóval együtt több tízezer munkahelyet

tartanak fenn. Így hozzájárulnak a vidék fejlődéséhez, a regionális törekvésekhez.

Az erdőszeti társaságok részt vállalnak a közjóléti feladatok ellátásában, a társadalom számára a „nyitott erdő” megvalósításában, a szociális tűzifa-programban és a rezsicsökkentésben. Az állami erdőszeti társaságok nyereségesen gazdálkodnak. Az FM folyamatosan felügyeli az erdőszeti társaságok gazdálkodását is, jogköréből adódóan szakmai iránymutatásokat, szabályzatokat, utasításokat ad ki, feladatokat szab számukra.

Az FM az átvétel után – a 2014-es választásokat követően – aktualizálta a társaságok működési kereteit biztosító alapszabályokat, megválasztották a felügyelőbizottságokat, szükség esetén vezetőcserét hajtott végre. Az idén új felügyelőbizottsági ügyrendeket, javadalmazási szabályzatokat fogadtak el a társaságoknál.

Az állami erdőgazdaságok a jóváhagyás alatt álló 2016-2018. közötti stratégiai tervekben – a tulajdonosi elvárásnak megfelelően – a fenntartható gazdálkodás szem előtt tartásával, valamint pozitív üzemi és adózott eredmény elérésével számolnak. A gazdálkodás felügyelete a kontrolling jelentéseken, rendszeres adatbekéréseken keresztül is megvalósul” – szögezi le közleményében az agrártárca.

Ember legyen a talpán, aki a fenti vizsgálatok részeredményei alapján a végsőhöz közeli eredményre tud következtetni. Ha igaz, az állami erdőterületeket nem szándékozik privatizálni a kormány. De nem szól a fáma a gazdasági társaságok vagyonáról.

Az erdőszeteket, az erdőszeti társaságokat, az erdőszeteket sokat és sokszor támadták már. Néha okkal, többnyire ok nélkül. Nincs új a Nap alatt.

Hogy mit kezd a szakmai vezetés a felsorolt vádak közül a tulajdonosi érdekek háttérbe szorulásával, az átláthatatlan gazdálkodással, az ideiglenes vagyonkezelési szerződések ügyével, az alacsony földbérleti árakkal, a nem megbízható vagyon-nyilvántartási adatokkal, a nem valós mérlegekkel, amelyekben az erdők értéke nem szerepelt... Nem tudom. És a könyvvizsgálókról még nem is beszéltem.

Mindenesetre jó volna, ha a jelenlegi tulajdonosok fölvennék a kesztyűt, és lépnének a felrótt hiányosságok orvoslása ügyében. *(Folytatás a 4. oldalon.)*

EFDSZ Emlékérem kitüntetések - 2015

Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete, Alapszabályának megfelelően, híven eddigi hagyományaihoz, „EFDSZ Emlékérem” kitüntetést adományoz a tevékenységüket önzetlenül végző vagy segítő személyeknek, a szervezethez tartozó munkavállalók érdekében kifejtett munkájának elismerésére.

Az EFDSZ által alapított kitüntetést az Elnökség javaslata alapján az EFDSZ Országos Titkári Testülete adományozza.

Idén, hosszú szünet után, három tagtársunk, Göde József nyugdíjas (TÁEG ZRT.), Horváth Ferenc Imre gazdasági vezérigazgató helyettes és Papp Nándor nyugdíjas (Zalaerdő Zrt.) kapja ezt a szép kitüntetést. Gratulálunk és további jó egészséget kívánunk aktív illetve a tevékeny nyugdíjas éveikre.

Az EFDSZ Elnöksége

*

Göde József

Göde József bánya mérnök édesapa és a családot összetartó édesanya gyermekeként 1950. január 7-én született Sopronban.

Az Oroszlányi Gimnáziumban 5+1 oktatási formában végezte középfokú tanulmányait és itt is érettségizett 1968-ban. Ezután a Péch Antal Bányaiipari Akadémia Technikumban tanult két évet. Már akkor megmutatkoztak ambíciói, így jelentkezett és felvételt nyert Sopronba az Erdészeti és Faipari Egyetem-

re. 1971-ben, mint előfelvételi katonai szolgálatot teljesített. Faipari mérnökként végzett az egyetemen, 1975-ben.

Még abban az évben munkába állt a Vértesi Erdőgazdaságnál. Megbízhatóságát, rátermettségét, szorgalmát gyorsan bebizonyította, így hamarosan üzemvezető lett, majd műszaki vezetőként és kereskedelmi előadói munkakörben is dolgozott.

1980-ban a Tanulmányi Erdőgazdaságnál helyezkedett el. Megfontolt döntéseit az is mutatja, hogy nyugdíjazásáig kitartott munkahelyén. Üzemvezető-helyettesi posztjától műszaki vezetői beosztáson át igazgatási előadói munkakörökben dolgozott. Terhelhetőségét felismerték, így a munkavédelmet, tűzvédelmet, energetikát, vagyonvédelmet és az emelőgépek ügyműködését is órábízták. 1980-81-ben a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen megszerezte a munkavédelmi szakmérnöki képesítést, majd ezt az irányt folytatva 1987-ben az Országos Energiagazdálkodási Hatóság keretében elvégezte a felsőfokú energetikai tanfolyamot. Ezt követően 1991-92-ben Felsőfokú Vagyonvédelmi végzettséget szerzett. 2001-ben pedig középfokú tűzvédelmi szakképesítést szerzett.

1999-2000-ben a Nyugat-magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karán környezetvédelmi szakmérnöki diplomát szerzett.

1977-ben fia, 1985-ben lánya, majd 1991-ben ismét fia született. Szilárd egyénisége, törekvése, céltudatossága, állandó fejlődni vágyása mintát adott gyermekeinek, amit követve lánya az orvosi hivatást választotta, egyik fia pedig vadgazda-mérnökként dolgozik a Vértesi Erdő Zrt.-nél.

Társadalmi munkái közül érdekvédelmi munkáját kell elsősorban kiemelni, a szakszervezetnek 1968 óta tagja.

1994-ben Götzben a Phare Demokrácia Program keretében tanfolyamon vesz részt, és diplomát is szerez.

1990-ben a TÁEG titkárává választják, majd 2009-ben az országos vezetőség alelnökének, mely tisztséget a tagok teljes megaláztatására tölti be.

A mandátum lejártakor nem indul újra, mivel akkor már nyugdíjas, és stroke betegsége is közbeszól.

A találkozókra szívesen eljár, a rendezvényeken segíti a szakszervezet munkáját.

Gazdag életútja példaértékű, átlag feletti szorgalma, a többre és jobbra törekvése, igyekezete mindenképpen elismerést érdemel.

Kívánjuk, hogy élvezze hátralevő éveiben kemény munkájának eredményeit!

Horváth Ferenc Imre

1952-ben született Zalaegerszegen. Erdőmérnöki oklevelét 1976-ban szerezte meg az Erdészeti és Faipari Egyetemen, Sopronban. 1976. szeptember 1-jén a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság Nagykanizsai Déli Erdészeti és Faipari Osztályának vezetőjévé nevezték ki, de még ebben az évben a vállalat központjába helyezték, ahol a Közgazdasági Osztály bérigazgatási előadója lett. Munkaköréhez 1981-ben felsőfokú munkaügyi képesítést szerzett.

1977. szeptember 1-jétől szállítási műszaki vezetőnek nevezték ki, de még ebben az évben a vállalat központjába helyezték, ahol a Közgazdasági Osztály bérigazgatási előadója lett. Munkaköréhez 1981-ben felsőfokú munkaügyi képesítést szerzett.

1977. szeptember 1-jétől szállítási műszaki vezetőnek nevezték ki, de még ebben az évben a vállalat központjába helyezték, ahol a Közgazdasági Osztály bérigazgatási előadója lett. Munkaköréhez 1981-ben felsőfokú munkaügyi képesítést szerzett.

(Folytatás a 3. oldalról.)

Az pedig végképp rossz taktika volna, ha sündisznóállásba gömbölyödve sértett kisgyermekként durcáskodnánk. Nyílt tekintettel kellene megköszönni az észrevételeket, biztosítani a bírálókat a hiányosságok kijavításáról, és javaslatot tenni a számviteli törvényből az erdőgazdálkodás kivételes elbírálására. A kríziskommunikáció szakértői ezt tanácsolják.

Addig is igyekezzünk megtudni az ÁSZ szakértőitől, miként is kellene megállapítani az erdők valós értékét a mérleghez...

Egyébként pedig lapunk úgy tudja, hogy az új vagyonkezelési szerződések már aláírásra készen ott sorakoznak egy bizonyos asztalon.

A munkavállalókat pedig meg kellene nyugtatni, mert a bizonytalanság talán

a legrosszabb dolog a világon, ellensége a testi és a lelki egészségnek, a munkabékének.

Különösen akkor fontos ez, amikor végre enyhülni kezdett az erdészellenes közhangulat, és erdészpárti, bátorító vélemények is egyre gyakrabban eljutnak hozzánk.

(zétényi)

1982. április 16-tól közgazdasági osztályvezetőnek, 1986. április 1-től közgazdasági osztályvezető-főmérnöknek nevezték ki. 1988-ban vezetőutánpótlás-képző tanfolyamot végzett, majd 1991-ben a Pénzügyi és Számviteli Főiskolán, Zalaegerszegen mérnök-üzemgazdász oklevelet szerzett. 1992. szeptember 16-tól munkaköre ellátása mellett megbízták az igazgatóhelyettesi feladatok ellátásával is. Abban az évben felsőfokú személyügyi képesítést is szerzett. Az átalakuláskor vállalata jogutódjánál, a Zalaerdő Rt.-nél, 1993. szeptember 1-jétől gazdasági igazgatónak nevezték ki, s egyúttal engedélyezték részére a vezérigazgató-helyettesi cím használatát. Napjainkban is ezt a munkakört látja el. 1995-ben mérlegképes könyvelő képesítést szerzett.

1982 és 1993 között középvezetőként, ezt követően pedig felsővezetőként tevékeny résztvevője és alakítója volt a vállalati közgazdasági munka gyökeres átalakításának. Az 1990-es évek első felében zajló átalakulásban, gazdasági társaságba való átszervezésben és az erdészeti társaságok profiltisztításában kiemelkedő szerepet játszott. A kialakított rendszereket a szakma és a tulajdonos egyaránt elismerte, s több erdészeti társaság is átvette azokat.

1982 óta tagja a szakszervezetnek. Már az EFDSZ jogelődjénél is jó kapcsolatot alakított ki a társadalmi szervek vezetőivel. A szakszervezeti feladatokkal kapcsolatos közös állásfoglalások kialakításában, döntések előkészítésében minden esetben számítani lehetett rá.

Az OEE Erdész Csillag Alapítványa Felügyelő Bizottságának 2001 óta tagja. Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Önkéntes Nyugdíjpénztárának alapító tagja, Ellenőrző Bizottságának 1994-től – az MKB Nyugdíjpénztárba való beolvadásáig – elnöke volt, 2004 óta pedig az MKB Nyugdíjpénztárnál az Erdészeti és Faipari Dolgozók tagozatának vezetője. 1998-tól az FVM Országos Erdészeti Tanácsa megszűnéséig tagja volt. Az MTA Erdészeti Bizottsága Erdészettudományi Albizottsága Erdővagyon-gazdálkodási Munkabizottságának 2003 óta tagja.

Az Országos Erdészeti Egyesületbe 1976-ban lépett be, s mai napig tagja a 2001-ben újjáalakult Közgazdasági Szakosztálynak is. 2009 óta tagja a

Magyar Vadgazdálkodói Egyesület Ellenőrző Bizottságának. 2010 és 2014 között az OEE Ellenőrző Bizottságának is tagja.

Horváth Ferenc Imre „EFDSZ Emlékérem Kitüntetés”-re való felterjesztését közelgő nyugdíjba vonulása alkalmából, több évtizedes szakmai, közösségi munkája elismeréseként kezdeményezték.

Papp Nándor

1952-ben született Nagykanizsán. Iskoláit Pécsen végezte, 1966-70 között a Pollack Mihály Építőipari Technikumban építész technikus képzést, majd 1971-74 között a Pol-

lack Mihály Műszaki Főiskola magasépítő szakán magasépítő üzemmérnök, építésmérnök diplomát szerzett.

Sorkatonai szolgálat után 1976-ban nősült, felesége erdélyi, Pap Ilona óvónő. Két leánygyermekük született. Eszter konduktor, Kata óvónő.

Három unokájuk van, Evelyn 8, Lia 5, Olivér 4 éves.

1966 óta versenyszerűen sakkozik. 1990-2002 között az országos első osztályú csapatbajnokságban, később a második vonal csapatbajnokságában játszik. Az immár nyolcszoros országos csapatbajnok AQUAPROFIT Nagykanizsai TUNGSRAM Sakk Klub csapatának vezetője.

A Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdasághoz 1977-ben került építési előadói munkakörbe. Feladata a magas- és mélyépítési (út-, vasút építési) munkák műszaki ellenőrzése, bonyolítása, magasépítési beruházások tervezése. A munkaköre az 1980-as évek közepétől vált igazán érdekessé, ugyanis a Gazdaság akkor indított el egy szisztematikus, azóta is tartó építési, felújítási programot. Ekkor kezdődtek a vadászházak építései, felújításai, a letenyei furnér üzem építése, a fafeldolgozó üzemek, irodák rekonstrukciói, az út- és vasútépítések, felújítások, majd az erdei is-

Az 1980-as évek közepétől aktívan bekapcsolódott a szakszervezetünk életébe. Bizalmi, majd a vállalat központjában főbizalmi lesz. 1993-2002 között a vállalati szakszervezet és üzemi tanács elnöke. Egészen addig, amíg 2002-ben Nagykanizsa Megyei Jogú Város önkormányzati képviselőjévé, bizottsági elnökké nem választották.

Az 1996-ban életre hívott Országos Erdészeti Sportnapoknak mondhatni állandó résztvevője. Az eddigi tizenkilenc sportnap közül egyszer, 2008-ban, éppen Nagykanizsán hiányzott, igazoltan.

A sakkversenyek sokszoros első helyezettje, szinte mindig dobogósa, mind egyéniben, mind csapatban (ameddig volt csapatverseny).

1997-től sokszor képviselte szakszervezetünket a lengyelországi, horvátországi, valamint 2008-ban egy alkalommal - Magyarországról egyedülként -, a romániai testvérszervezetünkénél.

Ezekon a versenyeken is kiválóan szerepelt. Lengyelországban négyszeres egyéni, ötszörös csapatgyőztes, Horvátországban csapatgyőztes (itt nem volt egyéni verseny), Romániában egyéni győztes, 100 százalékos teljesítménnyel, tízből tíz ponttal.

2012. március 31-én rendkívül súlyos infarktust kapott, amelyből szerencsére fölépült.

2012 augusztusában, öt hónap után, már ott volt Szolnokon, a sörös XVI. Sportnapon, és meg is nyerte a sakkversenyt. Hét erdészeti sportnapon vett részt, öt első-, egy második- és egy negyedik hellyel.

2015. november 1-től nyugdíjas, ám szakszervezetünknek továbbra is tagja. Bízunk benne, hogy továbbra is aktív résztvevője marad a szakmai sporteseményeknek.

Kitüntették Király Pált

Dr. Király Pál erdőmérnököt, újságíró életútja alapján, szakújságírói és szerkesztői tevékenységének befejezése alkalmából a „Kétmilliomodik hektár magyar erdő” 2015. évi sajtódíj emlékéremmel tüntették ki az október 23-ai ünnepség keretében.

Dr. Király Pál
(Fotók: Zétényi Zoltán)

Mindahhoz képest, amit másfél évtizeden át a Börzsönyben tevékenykedett, és amire a továbbiakban készült, hatalmas fordulatot, nagy pályamódosítást jelentett a Budapesti Lapkiadó Vállalat állományába és az ERFA Szerkesztőségbe kerülése. Meg kellett tanulnia egy új szakmát, megismerni annak írott és íratlan szabályait, szereplőit. Egy fél év állt ehhez rendelkezésére, amíg elvileg az Ipolyvidéki EFAG állományába tartozott, úgymond szaktanácsadóként. Azonban egy napot sem töltött ott, hanem a szerkesztőségben a lapkészítés tudnivalóit sajátította el újságíró-gyakornokként Ákos László lapszerkesztő és Bisztray Kálmán újságíró oldalán.

Saját bevallása szerint, szerencséje volt új főnökeivel, akik nem didaktikus módon tanítottak, hanem napi munkájukon keresztül példájukkal, s közben el ejtett kis életbölcsesekkel. (Például: „Az újságírás – nem Szentírás”; „Szabad ország szabad sajtója azt ír, amit szabad” stb.) A gyakorlatban szerzett ismereteit később kiegészítette az újságíró szövetség (MÚOSZ) által üzemi lapok szerkesztői számára szervezett kétéves elméleti tanfolyammal, amit munka mellett lehetett elvégezni.

Újságírói pályafutásának első emlékezetes konfliktusa erre a gyakornoki időre esett, melyre így emlékezik: „1970 áprilisában volt Lenin születésének 100. évfordulója, s újdonság firkásként azt a megtisztelő feladatot kaptam, hogy eb-

ből az alkalomból megemlékezést írjak a lapba. Igyekeztem az írást a szokásos ömlengő közhelyek elkerülésével, apolitikus tartalommal lehetőleg Lenin és a szabad természet közötti kapcsolatra koncentrálni elkészíteni (vadászat stb.). A gépirónő azonban Lenin szibériai száműzetésének évszámát elütötte és 1897-1900 helyett 1997-1900-at gépelt a kéziratba.

A nyomdában a szedő a hibát észrevette és csoportvezetőjéhez fordult a helyes dátum megtudakolása végett. Azonban a csoportvezető elvtárs nem tudta. Ezt követően a kézirat az egész nyomdai belső hierarchiát bejárta, a pártirodát is beleértve, de a helyes évszámot senki nem tudta. Végül (ahelyett, hogy az ott bizonyára bőséggel rendelkezésre álló politikai irodalomban utánanéztek volna a megoldásnak) a nyomda munkás-szármaszása, „foxi-maxi egyetemet” végzett igazgatója – leplezendő zavarát – egy dörgedelmes levelet küldött a Lapkiadó Vállalat igazgatójának: gondoskodjon arról, hogy a jövőben a szerkesztőségek ne küldjenek „súlyos politikai hibával terhelt kéziratokat” a nyomdának.

A levél másolatát azután Ákos László is megkapta – de saját igazgatónk ironikus sűgásától kísérve. Így tudtuk meg, hogy tulajdonképpen mi történt. Szeretve tisztelt, bölcs tanítómesterem csendes heheréssel olvasta el a levelet, majd megmutatta, mondván: ha akarom, az átvétel igazolása után megkaphatom, s otthon kifüggeszthetem a WC-helyiség ajtajának belső oldalára...

Ez a látszólag egyszerű, inkább csak mosolyt fakasztó epizód (amely azonban akkoriban kevésbé rugalmas vezetők esetén rosszabbul is elsülhetett volna) egy nagyon fontos tapasztalatsor első mozzanata volt számomra.

Nem sokkal később, már önálló lapszerkesztőként megtanultam, hogy egy nagyon kényes munkaterületre tévedtem. Az újságíró a közélet színpadán reflektorfényben mozog, ahol minden mondatát, minden szavát, sőt amint a bemutatott példa is mutatja, minden betűjét figyelő szempárok sokasága követi. S a konfliktusveszély ott leselkedik minden írása mögött. Érzékeny ember ne bocsátkozzon dzsungelharcba, amihez a körütekintés mellett bátorság és konfliktustűrő képesség igényeltetik. Meglepetésekben, konfliktusokban azután bőséggel volt részem a következő negyed században.”

Az újságírói tevékenység pozitív vonatkozásairól és az aktív szakasz befejezéséről így vallott:

Fazekas Sándor miniszter
átadja a kitüntetést

„Lapszerkesztői, majd 1971-től az ehhez társuló (OEE) főtáskari minőségben megnyílt előttem az ország, sőt megnyílt a világ. A helyhez kötöttséget, irodai bezártságot soha nem bírtam, talán ezért is lettem erdész. Most pedig még színesebb, még mozgalmasabb lett az életem.

A szakma minden lényeges megmozdulásáról értesültem, szinte minden számottevő eseményre meghívót kaptam és számos ügynevezett háttér anyagot is, amihez a termelő szférában, vagy köznapiban emberként nem igen juthattam volna. Kötetlen munkaidőben dolgoztam, szabadon járhattam-kelhettem az országban, nagyon sok tájat, embert, intézményt megismerhettem. Hamarosan megkezdődtek a külföldi kiküldetések is. Európa számos országába eljutottam, sőt a tengeren túlra is, különböző szakmai rendezvények révén (konferenciák, kiállítások, cserelátogatások, stb.). persze többnyire „magyar módra”, vagyis a másodosztályú napidíj 30 százalékának garasával a zsebemben. Mégis szerencsésnek éreztem magamat, mert sok más kollégámnak ennyi sem jutott azokban az évtizedekben. Persze cifra eset, konfliktus, ezeknek az utaknak a során is bőséggel adódott, ezek megírása külön kis kötetre rúgna. Az általánosítható tapasztalat: az utazás az egyik legjobb tanulás, de a nemzetközi munka roppant kényes terület.

Érdekes módon lapszerkesztői munkám is kellemetlen módon ért véget. A rendszerváltás után a lap tulajdonjogát több más minisztériumi lappal együtt egy kft. kapta meg, amely két év után csődbe ment, vezetője eltűnt. Az újabb kft. kezén is csak hanyódott a lap egy fél évig, s akkor úgymond, meghatározatlan időre felfüggesztette megjelentetését. Mivel

Áder János megköszönte a jégkárt szenvedett erdők helyreállítását

A köztársasági elnök köszönetet mondott az erdészeknek és a jégkárt szenvedett erdők helyreállítását adományokkal támogatóknak november 16-án, miután megtekintette Pilisszentkereszt közelében a Pilisi Parkerdőben folyó csemeteültetési munkálatokat.

Áder János emlékeztetett arra, hogy 2014 decemberében 30 ezer hektárnyi erdő károsodott súlyosan, és több mint kétfélmillió csemetét kell elültetni, hogy a kárt orvosolni lehessen.

A köztársasági elnök kiemelte, hogy a nagy cégek segítségével sok ember támogatta egy-egy telefonhívással a közszolgálati televízió tematikus napját, amely segítséget nyújtott abban, hogy az állampolgárok is részt vegyenek a magyar erdők megújításában.

A csemeteültetés megtekintése előtt a királykúti vadászkunyhónál Zambó Péter, az Országos Erdészeti Egyesület elnöke tájékoztatta Áder Jánost a helyreállítási munkálatok eredményeiről.

Az egyesület elnöke elmondta, 2015. október végéig csaknem 200 ezer köbméter jégkárt szenvedett fát termeltek ki, 2016 végéig további kitermelés várható. A jégkárrel érintett területek erdősítéséhez csaknem 2,3 millió csemete és 6 tonna makk szükséges.

Zambó Péter tájékoztatása szerint a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap (MTVA) által meghirdetett S.O.S. - Bajban az erdő! kezdeményezéshez - a jégkárrel foglalkozó tematikus nap eredményeképpen - 45 ezer telefonálós csatlakozott, és rövid idő alatt 10 millió forint gyűlt össze. Az akciót több nagy cég is támogatta, így az Országos Erdészeti Egyesület 45 millió forintot oszthat szét a jégkárban érintett erdőgazdálkodók között.

Az egyesület elnöke a jégkárok felszámolásához nyújtott támogatásáért

ezüst erdészjelvényt és emléklapot adott át Áder Jánosnak, Siklósi Beatrixnak, az MTVA főszerkesztőjének, valamint az Andreas Stihl Kft., a CBA, az OTP Bank, a Mountex Kft. és a Szerencsejáték Zrt. egy-egy képviselőjének.

Az S.O.S. - Bajban az erdő! kezdeményezéshez a 13600-as telefonvonal 2015 végéig működik, a 90-es kód megadásával lehet 250 forintot felajánlani a károsodott erdők felújítására.

(MTI)

Fotó: Zétényi Z.

Áder János a klímaváltozás társadalmi konfliktusairól

A klímaváltozásnak gazdasági és társadalmi hatása egyaránt van - hangsúlyozta Áder János köztársasági elnök november 24-én a Budapesti Corvinus Egyetemen tartott előadásán.

Az államfő kifejtette: az ENSZ tudományos tanácsadó testületének jelentése szerint, ha a környezeti terhelés a jelenlegi szinten marad, akkor a jövőben számolni kell az áradások és az aszályok, valamint a természeti katasztrófák gyakoribbá válásával, a hidrológiai ciklus felgyorsulásával, az élelmiszertermelés feltételeinek romlásával, a tengerek savasodásával, a jégtakaró olvadásával, politikai, társadalmi konfliktusokkal, új kórokozók megjelenésével.

A köztársasági elnök előadásában felhívta a figyelmet arra, hogy a klímaváltozáshoz jelentősen hozzájárult a gyorsuló világ, a népességnövekedés, az urbanizáció erősödése, egyebek közt példaként említette, a lakosság 50 százaléka most városokban él, és arányuk 25 év múlva 75 százalék lehet.

Áder János szólt arról, hogy a széndioxid kibocsátás szintje jelentősen nőtt az ipari forradalom óta.

Kitért arra, hogy a koppenhágai csúcshoz képest a közelgő párizsi konferencián optimizmusra adhat okot, hogy 156 ország már leadta nemzeti klímavállalását, az olajipari cégek szóban támogatják a megállapodást, az áramtermelésben a napelemek egyre inkább terjednek és versenyképesek lehetnek a fosszilis energia árával. Megjegyezte, a világ áramtermelésében a fosszilis energia még mindig többségben van, de a tendencia megfordult, az idén fordult elő először, hogy több tiszta energiát előállító erőműkapacitás épült, mint fosszilis.

Áder János előadásában hangsúlyozta, hogy Magyarország klímapiacizója a világban előkelő helyen van, növekvő gazdaság mellett csökken az ökológiai lábnyoma, 1990 óta az ország GDP-je 31 százalékkal emelkedett, miközben 20 százalékkal javult az energiahatékonyság, és 40 százalékkal mérséklődött a káros anyag kibocsátás.

Kérdésre válaszolva Áder János elmondta, optimistábban látja a korábban, hogy a párizsi konferencián eredményt lehet elérni, hiszen az Egyesült Államok és Kína is nemzetbiztonsági kockázatként tekint a klímaváltozásra, és a résztvevők körében nagyobb elszántság, elkötelezettség mutatkozik a megállapodás mellett.

(MTI)

támogatást saját erdészeti főhatóságunk akkori vezetőjétől sem kaptam, nem láttam további perspektívát és én is „bedobtam a törülközőt”, vagyis nyugállományba vonultam. Munkáltatómtól még egy búcsú kézfogást sem kaptam.”

Végezetül, munkásságának eszmei mondanivalójaként, életcél megfogalma-

zásaként idézzünk még egy-két mondatot tőle:

Dolgozni lehet fizetésért is, de alkotni csak hivatástudatból lehet.

Én az erdész-hivatás legszebb megfogalmazásának a legnagyobb magyar erdész, Bedő Albert mondását tartom, amellyel még az OEE történetének megírásakor, a '60-as években találkoztam.

Azóta – szép grafikai kivitelben – beke-retevezve függ íróasztalom fölött. Sokszor adott erőt, amikor elfáradtam, netán a csüggedés, s kishitűség kerülgetett:

„Gondolatomnak és munkásságomnak soha meg nem szűnő tárgya az erdő, s hazám erdészetének jövője.”

Halász Gábor

Magánerdőben esett meg az eset Kis adalék a harmonikus tájgazdálkodáshoz

A közelmúltban egy kis esemény jutott tudomásunkra, amelynek konkrét adatait, úgymint helyének, pontos dátumának, szereplőinek konkrét megjelölését mellőzzük. Célunk csupán néhány elvi következtetés, gondolat felvetése. Mégpedig azért, mert folyamatban van mind a Nemzeti Erdőprogram, mind az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi törvény (röviden: az Erdőtörvény, Etv.) átdolgozása, megújítása. Talán nem egészen haszontalan ilyen időszakban egy ilyen mini-esettanulmány sem.

Előrebocsátjuk azt is, hogy írásunkért a felelősséget csak megosztva tudjuk vállalni. Ugyanis a helyszínen nem tekintettük meg a történeteket, hanem közbenső információkra támaszkodhattunk. (Információinkat megilleti a jogvédelem, adataikat csak velük szembeni bünvádi eljárás során adhatjuk ki az illetékes hatóságoknak, a tényfeltárás sikerének előmozdítása érdekében.)

Elvileg csaknem mindegy, mert a mezőgazda és az erdőgazda közötti súrlódások, esetleg kárkeletkezéssel járó hasonló kis konfliktusok évszázadok óta előfordulnak szerte az országban.

Bizonyára mostanában sem ez az egyetlen eset. Tehát régi nóta ez már, csak a zenészek változnak, esetleg a technika.

Egy jó kis erdő, valahol...

Röviden: adva van egy mezőgazdasági szántóterületen szigetszerűen álló magán-erdő, kis-közepesnek tekinthető területtel, növedékfokozó gyérítés korában levő, vegyes, de főleg kemény lombos faállománnyal. A jó karban levő erdőt 11 ismert című, regisztrált erdőtulajdonos birtokolja közösen, akik részben közel, részben távol laknak, és a kárpótlási eljárás során jutottak a birtokhoz.

Az erdőkezelést kezdetben a birtokos közösség egyik erdőmérnök tagja irányította gondos szakértelemmel, megfelelő gyakorlattal és alapos adminisztrációval. Ő tartotta a kapcsolatot a területileg illetékes szakhatóságokkal is (erdőfelügyelet, földhivatal). Intézkedett az erdő folyamatos védelme iránt is.

Teltek-múltak az évek és úgy tűnt, hogy minden rendben van, szép az élet.

Az erdőkezelő kolléga azonban bizonyos idő után, sajnos, egy birtokcsere-ügylet nyomán megvált erdejétől, itteni arányrészétől, a közösségtől. Az erdőgazdálkodást irányító jelenlegi személy kilétéről adataink homályosak.

Jött egy energikus szomszéd...

Történt a tavasz folyamán, hogy az erdővel szomszédos szántóterületet haszonbérlet, mezőgazdasággal foglalkozó korlátolt felelősségű társaság (a továbbiakban röviden: Kft.) külön-külön, névre szóló levelet küldött az erdő tulajdonosainak, feltehetően valamennyinek.

Levelében azt kérte a Kft. a tulajdonosoktól, hogy a közös határvonal „teljes hosszában szíveskedjenek a fák lombkoronáját lenyesni és megritkítani”, mégpedig 2015. június 15-ig. Ha ezt nem teszik meg, akkor azt a Kft. elvégzi, illetve közös költségen elvégezteti.

A határidős záradék már „felszólítjuk” módon íródott. A Kft. a vetésterület határsávjának árnyékolásával, gépi megművelésének ellehetetlenítésével indokolta felszólítását. Véleménye szerint a határ menti törzsnyesés, koronaritkítás nem okoz az erdőben értécsökkenést, azt nem károsítja.

Egy kis bekeményítés

A kérés előadása után a levél hangneme bekeményít, és birtokháborítást emleget az erdőtulajdonosok részéről. Megemlíti azokat a jogszabályokat, amelyekkel a fennálló helyzet ütközik (tilos önhatalom, a rendeltetésszerű vagyonhasználat gátlása, szomszédjogok, régi és új Ptk. stb.)

Csinos, hasznos gyűjtemény lehet ez is azok számára, akik hasonló cipőben járnak.

Az ultimátumra adott válaszok összességét nem ismerjük. Azt sem tudjuk, hogy reagált-e valamennyi címzett. A rendelkezésre álló információ-morzsákból arra következtetünk, hogy a válaszok inkább negatívak lehettek, de ezt nem állítjuk.

...és egy agilis tulajdonostárs is

Az ügy következő mozzanata, hogy az egyik erdőtulajdonos-társ az említett levél kézhezvétele után helyszíni bejárást végzett az erdőnél, amit júliusban megismé-

telt (már az erdőt is meggyőző idei aszály idején). Utóbbi alkalommal azt tapasztalta, hogy a Kft. a levelében követeléseket végrehajtott.

A látottakat jogszabályba ütközőnek, sőt, súlyos természetkárosításnak minősítette, s törvényes kötelezettségének érezte, hogy bejelentést tegyen a rendőrségen és az erdészeti hatóságnál.

Nagyjából itt tartott ez az ügy írásunk papírra vetése idején. Amit serkentett az a körülmény is, hogy megtudtuk: az erdőtüzvédelem átdolgozó hangszínt kívánunk helyezni a törvényben az erdőszegély szakszerű kialakítására is. Ezért írásunknak ezen a helyén most pontosvesszőt teszünk, mert a zárópont helye még arrébb van.

A továbbiakban egy kis morfondírozást engedünk meg magunknak, mivel úgy tűnik: ebben az esetben is úgy tükröződik az egész problematika, mint a mondás szerint a cseppben a tenger.

Az erdőszegély ütközési zóna

Nyilvánvaló, hogy egyrészt az erdő és gazdája, másrészt a külvilág közötti súrlódások túlnyomó része az erdőszegélynél kezdődik. Ez az a demarkációs vonal, amelyenél az erdész ütközhet az illegális erdei haszonvétele különböző formáival (falopás, vadorzás), az erdő önhatalmú közjóléti igénybevételével, tilos legeltetéssel és tűzgyújtással, szemét, lom, hulladék, sőt veszélyes hulladék lerakásával, jogtalan területfoglalással. Továbbá szakszerűtlen vagy egyébként elkerülhető vízgazdálkodási, energiagazdálkodási műveletekkel és létesítményekkel, a közlekedési és hírközlési hálózat nem eléggé átgondolt fejlesztésével. A példák sorát még folytathatnánk.

Az erdőszegély tehát a szakmai tájékozatlanság, hozzá nem értés gondatlanság, súlyosabb esetben a szándékosságból fakadó konfliktusok leggyakoribb gyűjtőhelye.

Kiemelt figyelmet érdemel

A magunk részéről igyekszünk objektíven közelíteni a témához.

Bár talán nem volna az sem zokon vehető, ha mint egy szakmai érdekképviseleti szervezetnek, nekünk is magunk felé hajlana a kezünk. Vagyis az erdő felé, bárki legyen annak a tulajdonosa, kezelője, ha-

szonbérölje. Hiszen az erdő védelme mindenki kötelessége, még országunk Alaptörvénye szerint is. Olykor magával a tulajdonossal, annak hozzá nem értésével, netalán profitérdekeltségével szemben is.

Az erdőszegély szakszerű kezelésével kapcsolatban a vélhető szakmai tájékoztatatlanság ebben az ügyben is megcsillan. Hiszen a Kft. levelében azt írja, hogy ez a beavatkozás az erdőben kárt, értéksökkenést nem okoz.

A fenntartható módon folytatott erdőgazdálkodás nem ismeri az erdőszél felnyesésének és a szélső fák koronaritkításának fogalmát (különösen nem a vegetáció beindulása után, a nyár elején). Ellenkezőleg: az erdőszegély megkülönböztetett gondozásának már külön kis szakirodalma is bontakozik. A Földművelésügyi Minisztérium illetékes helyettes államtitkárának, Ugron Ákos Gábornak a tájékoztatásából is úgy tudjuk, hogy az erdőtörvény-novella munkálatai során erre megkülönböztetett figyelmet fordítanak.

A Kft.-hez hasonló indokok alapján elvileg máris rengeteg fasort, facsoportot, erdősávot (amint röviden emlegetni szokták: lineáris erdőt, fákból álló vonalas létesítményt) lehetne kiirtani csak azért, mert árnyékot vet a szomszéd földjére, vagy zavarja annak művelőjét munkájában. Holott az erdőn kívüli fásítások egyik célja éppen az, hogy a fenntartható mezőgazdaság ökológiai feltételeit kedvezőbbé tegye. (Bezég, a júliusi Nap által égetett legelőn, az itatókút körül álló néhány öreg vackor árnyékában meghúzódó juhásznak vagy gulyásnak nem kell ezt magyarázni, de még az erdőszélen ebédelő mezei munkásoknak sem.)

A fenntarthatóság harmónia

Oldalakon át folytathatnánk még a neuralgikus témával kapcsolatos fejtegetéseinket. Ehelyett egy gondolatot vetünk fel. Nevezetesen: a fenntarthatóság fogalmába foglaljuk bele a közgondolkodásban is, esetleg szóban mellé írva is a „harmónia” fogalmát, vagy ha a mondat úgy kívánja, a „harmonikus” jelzőt. A fenntartható erdőgazdálkodás fogalmát pedig a „fenntartható és harmonikus tájgazdálkodás” keretébe illesztve, annak egyik fontos alkotó elemeként kezeljük.

Röviden fogalmazva ez alatt azt értjük, hogy egy adott tájban annak valamennyi – gazdálkodási és infrastrukturális jellegű – tényezője egymás támogatására törekedve, szolidárisan, kötelezettségeiket és érdeke-

iket egyeztetve, ésszerű kompromisszumokra építő módon, az érdekek hierarchiáját és az osztársadalmi érdekek primátusát elismerve folytatja tevékenységét. S egyik sem azon spekulál, hogy miként kerekedhetne a többi fölé.

Ki legyen a főkormányos?

Tudjuk, hogy ez így, első olvasatra elég gubancosnak tűnik. Talán illuzórikusnak is. Hiszen az „érdekek hierarchiája” emlegetése máris felveti a kérdést: ki lesz a rangsor meghatározója? A harmonizáló? Ki lenne az ilyen jellegű tájgazdálkodás koordinátora, a részeket főirányban tartó főkormányos? Ki garantálja az egyes részterületek viszonylagos szakmai autonómiájának hosszú távú biztonságát? Ki védi meg a kisebbet, a gyengébbet a nagyobbtól, az erősebbtől, például az erőforrások és a haszon szétosztásakor?

A válaszadáshoz némi fogódzót nyújthat Magyarország Alaptörvénye /AT/.

Az AT „Alapvetés” című fejezetének P/ cikke felsorolja azokat a természeti erőforrásokat, amelyeket kiemelten kezel: termőföld, erdő, vízkészlet, biológiai sokféleség (honos növény- és állatfajok).

A felsorolás egyenlőségi alapot tükröz, nem rangsorol; helyet hagy a felsoroltak közötti versengésnek, küzdelemnek is.

A főkormányos szerep emlegetésekor elsőként a jelenlegi közigazgatási rendszer, a megyei kormányhivatal fogalma kattan be az ember gondolatvilágába. Csúcshelyként pedig a Miniszterelnökség Vidékfejlesztési Államtitkársága. Ám mindezt jobban körül kell járni, mert a kulcs közismerten mindig a részletekben rejlik. Videant consules!

Erdészeti és tájgazdálkodásban

A konkrét eset mögött álló elvi téma fölötti elmélkedésünk során emlékeztetünk arra is, hogy a tájgazdálkodási szemlélet egyáltalán nem új keletű valami az erdészeten, sőt! Történelmi fejlődésének egyik markáns határköve Babos Imre „Magyar-

ország táji erdőművelésének alapjai” című könyve (Mezőgazdasági Kiadó, 1954.). Jelentőségét mutatja, hogy a magyar állami erdőgazdálkodás szervezete is ezt követően stabilizálódott hosszú időre.

Az erdőgazdaságok működési területének határait természetföldrajzi tájegységek határait követve húzták meg. Az erdőművelés ökológiai alapokra helyezésével alakult ki az erdőgazdálkodás kombinált rendszere, amikor is a táji gazdálkodást összhangba hozták az erdő- és termőhely-típológiával. Ennek emlékeztető határkövét jelenti a „Danszky-féle zöld könyvek” emlegetett könyvsorozat az 1960-as évek első felében.

A tájépítészet, tájgazdálkodás fogalmkörébe tartozó, vagy terminológiájában így jelentkező tevékenység inkább a más jellegű és nagyobb felületen operáló agrár-gazdaságban fejlődött napjaink szintjére. Az egyes tájkomponensek közötti harmonizáció egyre inkább nemzetgazdasági érdek!

Az erdőtörvény-novella

Írásunk elején abból indultunk ki, hogy megújítási folyamat, erdőtörvény-novella folyik a jelenleg érvényes, 2009-ben alkotott erdőtörvényünkkel kapcsolatban. Cikkünk végén ide is kanyarodunk vissza.

Korábbi erdőtörvényeink érezhetően és érthető módon erdő-centrikusak voltak, önvédelemre berendezettek, nyilván a XIX. századi törvényalkotásra nehezedő agráriusi és fakeskedelmi érdekek reakciójaként.

Ehhez képest az erdőtörvények sorozatában újszerű előrelépésnek, tágabb nyitáshoz vélünk az erdőhatáron túlmutató, a tájgazdálkodás tágabb térsége felé történő elmozdulást. Például egy „Vidékfejlesztés, tájgazdálkodás és az erdőgazdálkodás” című fejezet beiktatásával. Mégpedig a jogszabály preventív jellegének hangsúlyozásával, ami egyébként is a törvénykezés régi alapelve. Vagyis az, hogy a jogalkotó igyekezzen minél jobban elébe menni a várható konfliktushelyzeteknek, a jog eszközeivel megelőzni azok kibontakozását, mert a legjobb eset az, amelyik meg sem történik. A tudatos prevenció a bekövetkezett helyzetek utólagos kezelését is megkönnyíti.

Persze, erre is lehet azt a megjegyzést tenni, hogy ez sem más, mint csigaházunkba való passzív visszahúzódás, körkörös-védelemre történő berendezkedés. Most azonban többről van szó!

Király Pál

'Aranyért sem adnám oda'

Az Erdészeti Zsebnaptár története: 1882 – 1919 – 1943

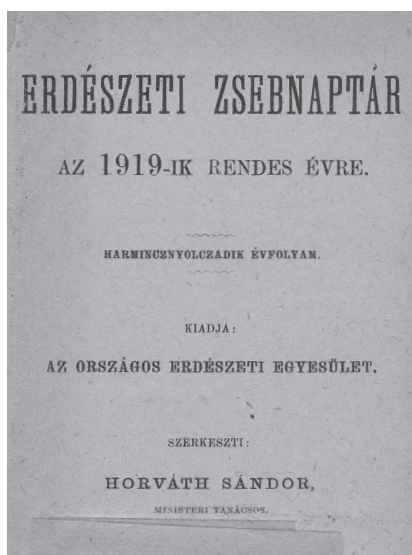
Részletek az egykori szerkesztő, dr. Mihályi Zoltán okleveles erdőmérnök, az Országos Erdészeti Egyesület titkárának a könyvhöz írt előszavából, valamint e sorok írójának gondolatai az esedékes évfordulók kapcsán.

75 évvel ezelőtt, 1940 tavaszán küldte szét előfizetési felhívásait az Országos Erdészeti Egyesület, abban a reményben, hogy 1941. január 1-re meg is jelenik a kis könyv, az Erdészeti Zsebnaptár.

Ám a kitűzött határidőig (1940. szeptember 1.) csak egyetlen kézirat érkezett be, az utolsó csak 1943. január hó elején került a szerkesztőhöz. A késedelem indoklásául az új világháború kezdetét érezve, a rendkívüli viszonyok lépten-nyomon jelentkező súlyos akadályait nevezte meg a szerző. Az ország területének őrrendes gyarapodása, az 1000 esztendő magyar erdők jelentős részének a visszatérése, egyik napról a másikra nagy erdőmérnök hiányt idézett elő, és igen jelentősen növelte a hallgatóság létszámát is az ősi főiskolán. A tanszékek vezetői – segédérők nélkül – csak a legnagyobb nehézségekkel küzdve tudták felelősségteljes oktatómunkájukat elvégezni. Így alig maradt idejük a zsebnaptár részére anyagot írni.

A kezdetben előirányzott terjedelmet később a szerzők jelentős mértékben túllépték. Az 1300 oldalt meghaladó kétkötetes kiadás, az utolsó 1919-es zsebnaptár megjelenésétől számítva, számos új ismeretet és anyagot tartalmazott. Ahogy a szerző írta: „...meggyőződésem szerint 23 évi várakozás után legfőbb kötelességünk csak az lehetett, hogy minden tekintetben korszerű, kifogástalan kiadvánnyal lépünk a nyilvánosság elé...”

Az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának 1936. december 15-ei ülésén Orosz Antal ny. m. kir. főerdőtanácsos indítványozta, hogy az egyesület újból adja ki az Erdészeti Zsebnaptárt. A javaslat és a megjelenés között eltelt több mint hét év késedelem azonban igazi mérnöki teljesítménnyel szolgált.

A Horváth Sándor által szerkesztett Erdészeti Zsebnaptár

A cél az volt, hogy a gyakorlat minden ágát felölelő, megbízható vezérfonalat adjanak a könyvecskék szerzői a magyar erdőmérnöki kar kezébe. A beérkező megrendelések közel kétharmada erdőmérnököktől jött. Így kerültek teljesen új anyagok a könyvbe pl.: a talajtan és éghajlat, mely akár tankönyvül is szolgál és számos táblázat. Egy kis enciklopédia lett a kiadvány a régi jó zsebnaptárból, olyan szerzőkkel, mint Roth Gyula, Krippel Mór, Fehér Dániel, Modrovich Ferenc, Sébor János, Haracsi Lajos, vitéz Botvay Károly és sok más neves főiskolai tanár. Ők tudásuk legjavát adták, az eltelt 23 év legújabb ismereteivel, akár a külföldi szakirodalom szerzőit is megkeresve, hogy bocsássák rendelkezésükre tudományos anyagaikat. A szerzők a magyar nyelvről is vallanak: „A Zsebnaptár bátran és büszkén tesz hitet legnagyobb nemzeti értékünkéről, édes anyanyelvünkéről is. A könyvek mindennapi használatra készültek, ezek fogják forgatni, legnagyobbreszt annak a hivatásrendnek a tagjai, mely tántoríthatatlanul és áldozatos hűséggel szolgálta mindig hazáját.”

Számomra a könyvek egyik legérdekesebb része az 50 oldalt felölelő „Cím-tár”. Ahol számos érdekes információt találtam. Ez a rész egy egész korszakot mutat be részletesen, annak az időszak-

nak szinte valamennyi résztvevőjével, akiknek bármi köze volt az erdészethez és vadászathoz. Ilyen pl. gróf Esterházy László, aki számos erdész-vadász és ebtenyészti egyesület elnöke volt azokban az években.

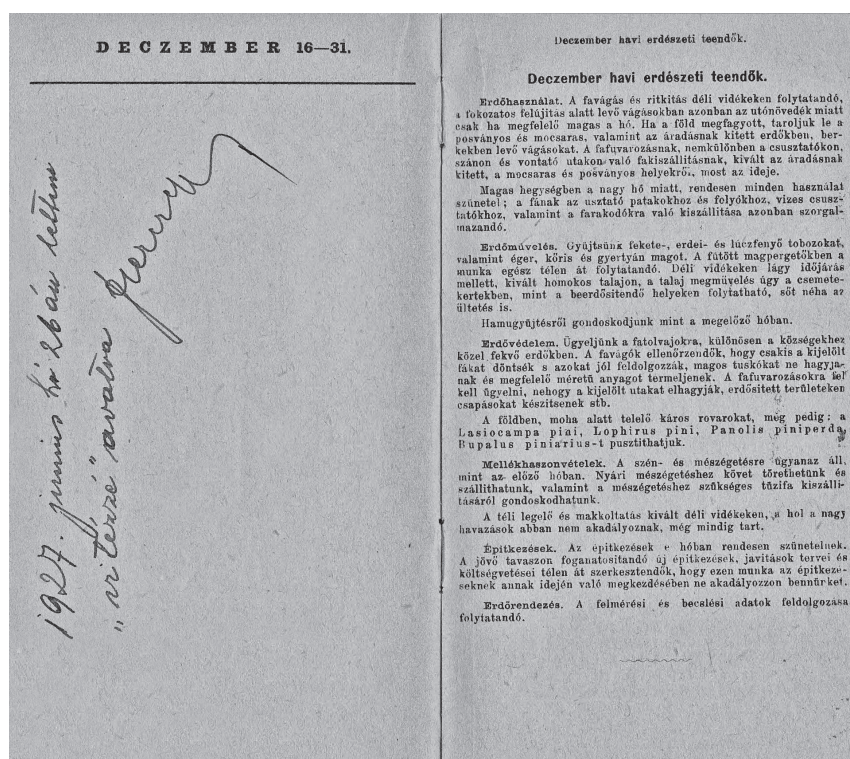
Az Erdészeti Zsebnaptár 1943. évi „...megjelenését a m. kir. földművelésügyi minisztérium teljes erkölcsi és anyagi támogatása tette lehetővé. Jelentős anyagi és erkölcsi támogatást nyújtott vitéz Teleki Mihály gróf, akkori földművelésügyi miniszter, Molcsányi Gábor miniszteri osztályfőnök és Ajtai Sándor dr. miniszteri tanácsos. Bíró Zoltán Öméltósága, az Országos Erdészeti Egyesület ügyvezetője az erdőgazdaság minden ágazatára kiterjedő páratlan enciklopédikus tudásával segítette a szerkesztőt.” A szerkesztő köszönetet mond a nyomdászoknak, a táblázatok szerkesztőinek.

Az előszót az alábbiakkal zárja: „Könyvünket megnyugvással és teljes bizalommal tesszük le olvasóink kezébe. Tiszta szakszeretettel és önzetlenül csak arra törekedtünk, hogy minél többet, minél jobbat adjunk...”

Az Erdészeti Zsebnaptárt a bekövetkező II. világháború miatt többé nem adták ki. Még évekig használták elődeink a háború után is, de ma is rendszeresen lapozzák, ha bármilyen információra van szükség.

Nem mehetünk el szótlánul a korábbi (1919) és a fent említett 1943-as kiadás közt eltelt 23 év mellett. Az első világháborút követő összeomlás az egyesület anyagi alapjait is megrendítette. Az Erdészeti Lapokat is csak a legnagyobb erőfeszítéssel – havi egy ív terjedelemben – tudta fenntartani. A zsebnaptár kiadására a 70 százalékkal megcsappant és értékét veszített tagdíj-jövedelem már nem nyújtott fedezetet. Az 1919-ben utoljára kiadott zsebnaptár a háborút követő időszakban – mivel elhasználdtak – egyre keresettebbé vált. Már-már „aranyért” sem lehetett kapni egyetlen példányt sem (1943-ban).

90 évvel ezelőtt, a legválságosabb időkben, 1925. július 28-án írta meg könyvének előszavát Fekete Zoltán a m.

Bejegyzések az 1919-es kiadású zsebnaptárban

kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola rendes tanára Sopronban, a magyar erdőgazdaság segítségére sietve. A példás gondnal összeállított „Erdőmérnöki segédtablák” című kézikönyvét – amely a legegyszerűbb hiányok pótlására törekedett –, nagyobb alakja ellenére is igen szívesen, teljes elismeréssel fogadta és eredményesen alkalmazta a szakközönség. Ma már ebből is alig van néhány elérhető példány (1943-ban).

Fekete Zoltán a könyvéhez írt bevezetőjében az alábbiakat írja: „A háború szülte nyomorúság minden téren éreztette bénító hatását (...) a szellemi haladás jövőjének kérdése méltán a legkomolyabb aggodalmakat kelthette (...) ez áll az erdészeti szakirodalomra is.”

A régi olvasóközönség száma ötdére csappant, nagyobb terjedelmű elméleti művek kiadását a fennálló viszonyok között az egyesület nem bírta el. (Azokban az években ezrével éltek vagonokban az elszakított területekről menekült munkanélküli tisztviselők). Fekete Zoltán felismerve a nehézséget, bár az ilyen természetű munkák szigorúan véve kívül esnek a katedrai hivatás megszokott körén, az elmélet művelésének az előbbieken vázolt nehézségeire való tekintettel, erdőmérnöki segédtablák kiadását kísérelte meg, mint ame-

lyekre a gyakorlatnak a legsürgősebben szüksége van. Számos hazai munka mellett (Krippel Móric, Modrovich Ferenc és mások) megszerezte több külföldi szakmai mű kiadási jogát, és alkalmazta azokat a hazai és a kor megfelelő állapotaira. (Feistmantel, Schwappach, Grundner stb.) Igazi mérnöki segédtablázat volt.

Ennek, a szinte csak táblázatokkal teli alapos munkának azonban, nem volt része az emberi megközelítés, a mindennapok problémái, melyek később, az 1943-as kiadásból is hiányoztak.

Így jutunk el az „igazi, mindentudó” Erdészeti Zsebnaptárhoz, melynek szerkesztője, Horváth Sándor, a magyar erdőmérnöki kar egyik legkiválóbb képviselője, aki 1882-től 38 éven át volt hűséges kísérője az erdővel és fával foglalkozóknak. A zsebnaptár nemcsak az erdőmérnökök, a fatermelők és erdőal-tisztek mindennapi munkáját könnyítette meg számos vonatkozásban, hanem komoly haszonnal forgatták az erdőbirtokosok és a fakereskedők is. Tartalmában az évek folyamán keveset változott, de olcsósága (2 korona) és a függetlenül közölt címtár általános érdeklődéssel kísért adatai annyira közkedvelté tették, hogy a szakközönség minden évben megvette az új kötetet. Horváth Sándor

– aki fiatal kir. erdőfelügyelőként szakbéli lelkesedésből hosszú ideig az egyesület titkári teendőit is ellátta –, amikor a zsebnaptár első kötetét összeállította, s miniszteri tanácsos korában, az államerdészet vezetőjeként sem restellte a szerkesztéssel járó fáradságot. A régi sorozatnak mind a 38 évfolyama az ő nevét viseli. Horváth Sándor halála után pedig nem is akadt senki, aki a szerkesztés terhes munkáját vállalta volna.

Ez a kis zsebnaptár – melyet szándékosan hagytam a végére – volt a legalkalmasabb, hogy a nevéhez illően zsebben hordható legyen. Az 1943-as kiadás a két kötetből sok volt, az „Erdőmérnöki Segédtablák” nagy volt ehhez, és egyik sem tartalmazta azt a fontos kis részt, ahová az erdők mélyén élő sok, a század elején hazájából elkerült, elűzött fiatalember a legbizalmasabb bejegyzéseit beírja. Nekik ez, a mindig maguknál hordott könyvecske volt az eldugható, titkos bizalmasuk, ahová legbensőbb, személyes ügyeiket jegyezték fel. Nálunk, lassan 100 év elteltével is olvashatók nagyapám példányában a bejegyzései.

60 évvel ezelőtt, a II. világháború után – más elvek mellett – 1955-ben kapta feladatául Madas András erdőmérnök, hogy a legrövidebb időn belül szerkesszen meg egy, az Erdészeti Zsebnaptárhoz hasonlót. A könyvet a kor legjobb szakemberei írták és lektorálták pl. Haracsi Lajos, Pankotai Gábor, Sali Emil, Majer Antal, Partos Gyula, Tury Elemér erdőmérnökök. Az igen rövid idő ellenére jól kezelhető és használható könyv készült el, de a zsebnaptár jellegét már nem tudta biztosítani. Az 1956-ban megjelent könyv címe „Erdészeti Kézikönyv” volt.

Az 1943-as kiadást nagyon ritkán megtalálni különböző árveréseken 6-10.000 Ft.-ért. Az „Erdőmérnöki Segédtablák” csak elvétve bukkannak fel szakmai könyvtárakban. Az 1882-től 1919-ig kiadott könyvecskek nem érhetőek el, a családi gyűjtemények mélyén várják, hogy bele-belelapozzon valaki. Az enyémet, valóban, „aranyért” sem adnám oda senkinek sem, hiszen egy másik világ – egész életút – rejtőzik a lapjai között, amit csak én ismerek.

Inokai Balázs
erdőmérnök

Jegyzőkönyv kivonat az EFDSZ Országos Titkári Testület üléséről

Készült: 2015. november 11-ikén

Helyszín: Budapest, Thököly út 58-60. II. em. Alapítványi Terem

Jelen vannak: a jelenléti ívet aláírók

Dudás Péter elnök megnyitotta az ülést, köszöntötte a titkárokat, bejelentette, hogy határozatképes az ülés, és elfogadtatta, hogy hangfelvétel készül. Megnevezte a jegyzőkönyv-vezetőt és a jegyzőkönyv hitelesítőt. Napirendi pont módosításként kérte beszúrní az Ágazati Párbeszéd Bizottságban a tagságunk ügyét. Elfogadták.

1. Alapszervi alapszabályok készítésének mérföldkövei

Az alapszervi alapszabályokat kötelező elkészíteni. Az EFDSZ alapszabálya mérvadó az alapszervek számára, de ott lehetnek speciális kitételek, eltérések, mélyebb a részletezettség.

Az elnökségi megbeszélések során egy Minta Alapszabály elkészítése volt a javaslat.

Górász László alelnök aggodalmát fejezte ki, hogy ha nem készítjük elő kellő mértékben, akkor a fórumon túl sok egyedi probléma fog felmerülni. Szerinte nem lesz elég a témára egy nap.

Horváth Borbála elnökségi tag azon a véleményen volt, hogy a jogásznak előre meg kell küldeni a kérdéseket, hogy legyen kellő ideje felkészülni.

Kolozsvári Ákos szerint - nem bármi áron - ésszerű anyagi ráfordítással kell kivitelezni.

Dudás Péter összefoglalta a vita során kialakult megállapodást.

Az ügy menete:

- jogász megkeresése
- árajánlat kérése
- személyes és írásbeli konzultáció
- januárban elnökségi ülés, mely foglalkozik az Alapszabály ügyekkel
- munkaértekezlet 2016. február I. felében az Alapszabály megalkotására.

Az Elnök szavazásra bocsájtotta a tervezett menetrendet, melyet egyhangúan elfogadtak a jelenlevők.

2. Az EFDSZ Emlékérem kitüntetésre javasolt személyek munkájának értékelése, kitüntetett személyek megszavazása.

Dudás Péter: Az EFDSZ Kitüntetési Szabályzata lehetővé teszi a szakszervezetet támogató személyek emlékéremmel való jutalmazását.

Bárki jelölhetett, a Szabályzat feltételeinek megfelelően, a javaslatokat az elnökség megvizsgálta és elfogadásra javasolta a titkári testületnek, majd elküldték a titkároknak a felterjesztést és a felterjesztett személyek életútját bemutató anyagot. Erre nem érkezett vissza ellenvélemény.

Javasolt személyek	Javaslatot tevő
Göde József	TÁEG Zrt. Alapszervezete
Horváth Ferenc Imre	Zalaerdő Zrt. Alapszervezete
Papp Nándor	dr. Király Pál

A titkároktól hozzászólás nem érkezett, egyhangúlag megszavazták.

Várhatóan az ERFA Híradóban is megjelenik az esemény.

3. Ágazati Párbeszéd Bizottság (ÁPB) megújításában való részvételünk

Dudás Péter ismertette a Faipari, Bútoripari és Erdészeti ÁPB szerepét, megalakulásának és szerveződésének történetét, fontosságát, céljait. A Bizottság mandátuma december 31-én lejár.

Az ERFA Híradó szerkesztésére támogatást kapunk az ÁPB-től, ezért kötelezettséget vállaltunk az ágazati párbeszéd résztvevőit érintő hírek közlésére és Hírlevél kiadására.

Emiatt sürgős volt a vállalás bejelentése és egy koalíciós szerződés aláírása a MÉDOSZ Szövetséggel. A kérelem aláírásának és benyújtásának az NGM felé, még ez évben meg kell történnie.

Előzetesen nem volt mód a titkárok jóváhagyására, így most utólagosan egyhangú kézfeltartással elfogadják az ÁPB-ben való tagságunkat.

4. Egységes tagnyilvántartás bevezetése, elvárások

Dudás Péter tájékoztatót, hogy ezt kötelező bevezetni. Előzetesen kiküldtünk egy excel táblázatot.

Hozzászólásukban többen tiltakoztak, hogy a nyilvántartás túlságosan részletes, ezt nem tudják vállalni, nincs kapacitás. Javaslatként könyvelési program egy funkcióját javasolják, ám ez sem kivitelezhető. Így megállapodtak, hogy szűkítik a felvett adatokat és évente kétszer, június 30-ig és december 31-ig megküldik az EFDSZ Központba. A kötelezően felvett adatok: név, lakcím, (születési dátum).

Szavazáskor 12 fő elfogadja, 1 fő tartózkodik (nem érintett).

8/2015 Határozatot hozza a titkári testület: az alapszervek számára kötelezővé teszi az adatszolgáltatást a fenti adatokkal. (név, lakcím, születési dátum).

Felelősök a titkárok.

Határidő: 2016. január 1-től

5. Nyugdíjas tagok nyilvántartása az alapszervezeteknél

Dudás Péter elmondta, hogy a szakszervezetnek nyugdíjasokat felkaroló szerepe is van, félő, hogy kisodródna, ezért szeretnénk létszámukról tudni. A szakszervezet régen kérhette a különösen alacsony nyugdíjak emelését a nyugdíjbiztosítástól, ma már sajnos

nincs rá lehetőség. Ezért is kell figyelemmel kísérni az aktív életből kikerült volt tagjaink életét.

Sajnos, az EFDSZ nem tudja felvállalni a nyugdíjasaink teljes körének problémáit forráshiány miatt, de ha valakinek súlyos gondjai vannak, elnökségi javaslattal támogatható 1-1 rászoruló.

Régebben volt listánk a nyugdíjasainkról, de ez folyamatos frissítésre szorult.

Gilicze Péter, a Nyugdíjas Bizottság elnöke beszámolt a NYOK ülésekről, eredményekről.

Horváth Borbála elmondta, hogy nem szükséges minden alapszervezetnél programokat szervezni, mert náluk például a cég anyagilag is támogatja a nyugdíjas klubot, így pezsgő nyugdíjas élet van, mennek kirándulni, színházba, az újságban saját rovatuk van, stb. Párhuzamosan szükségtelen szervezni.

A titkárok beszéltek a „jóléti keret” lehetőségéről, tapasztalatot cseréltek a felhasználási módokról.

A titkári ülés elfogadta azt a célkitűzést, hogy az alapszervek figyeljenek nyugdíjasaikra és támogassák őket a lehetséges módokon.

6. Tagdíj befizetések helyzete nyilvántartásunk alapján (2014. év görgetett – 2015. III. negyedévig)

Dudás Péter beszámolt a titkároknak a befizetések helyzetéről. A befizetési morál jónak mondható.

Górász László alelnök készített a könyvelési adatokon alapuló kimutatást,

melyben naptári befizetések láthatóak. Ez azonban nem láttatja az éven áthúzódó befizetéseket, elmaradásokat.

Branner Lászlóné ügyintéző az OTP kivonatokról készíti a kimutatást, ami rugalmasan kezeli az éven átívelő utalásokat, görgetett egyenleget tartalmaz. Ezek a táblák kimentek a titkárokhoz, az egyeztetés folyamatban van.

Dudás Péter újra felhívta a figyelmet, hogy a pontos létszámadatok nélkül nem lehetséges pontos kimutatás készítése, így felszólította a titkárokat, hogy szíveskedjenek megadni azt rendszeresen.

Horváth Borbála kérte, hogy azok az alapszervezetek, amelyeknek még idén jóváírás jár, jó előre jelentsék be szándékukat, különben az EFDSZ költségvetése veszélybe kerülhet. Kéri, hogy a következő évtől elkülönítve kezeljék a négy szervezet befizetéseit.

7. Egyebek

Dudás Péter beszámolt az ÉSZT üléseken elhangzottakról. Munkavédelmi képviselők számára november 26-án képzés lesz.

ÉSZT bérstratégiát készít, várják a javaslatokat a versenyszférából is.

Az MNÜA-tól támogatást kapunk, amiért cserébe Erzsébet utalvány program megjelenítését vállaltuk a Híradóban és a honlapunkon. Az első már meg is történt, most folyik a következő szerkesztése.

Az ERFA Híradó szerkesztőségét meg kell újítani. A legfrissebb számot már Zétényi Zoltán szerkeszti Nagy

László, dr. Király Pál és Dudás Péter közreműködésével.

Bemutatta az újságírók munkáját, törekvéseit. Egy számra vonatkozóan megtörtént a megállapodás. Reményei szerint az újság megújul, frissül.

Valószínűleg nyomdát is kell majd váltani.

Az antyai rendezvényre nem vállalkozott senki előadónak, ezt tudattuk a szervezőkkel (vadászati téma).

2015. november 9-én, Brüsszelben volt egy megbeszélés a CEF AGFEE vezetése és az EU DG AGRI igazgatójával, de időhiány és költségkímélés miatt nem vettünk részt.

Górász László beszámolt a horvát-magyar munkaügyi konferenciáról. Anyaga mellékletként csatolva.

Major László, VSZB titkár megosztott egy pozitív tapasztalatot: Kaposvár polgármestere évente kétszer megvendégeli a város fontosabb cégeinek, vállalatainak képviselőit, beleértve a szakszervezeteket is, hogy lehetőséget adjon mindenkinek, hogy elmondhassa a polgárok gondját-baját, problémáit és meghallgathassa a javaslatokat, segítő szándékot, javító ötleteket. (Ez annak kapcsán merült fel, hogy az ÉSZT is erősíti regionális – megyei – képviselőt. Górász László a Fejér megyei képviselőt látja el.)

Kolozsvári Ákos bejelentette, hogy a PEB hamarosan pénzügyi ellenőrzést tart a 2014. év gazdálkodásáról. Az ülésre Pintér Szilviát, a könyvelő iroda vezetőjét is várják.

Az elnök végezetül hozzászólás vagy kérdés hiányában az ülést berekesztette.

Felhívás Nyugdíjasainkhoz!

Közeleg Karácsony ünnepe. Ilyenkor mindenki igyekszik egy évben legalább egyszer felkeresni az elhanyagolt ismerősöket, rokonokat, régi kollégákat, barátokat. Sok vállalatnál, intézménynél meghívják volt munkatársaikat egy kis, fehér asztal melletti beszélgetésre is. Sok helyütt ez a szakszervezet közreműködésével történik, és van olyan cég is, ahol maga az alapszervezet a meghívó.

Az EFDSZ vezetősége arra törekszik, hogy egykori – vagy még ma is – tagjai sorsával-gondjaival foglalkozzon, és lehetőségeihez mérten az országos fórumokra is eljuttassa problémáikat.

A titkári testület legutóbbi ülésén elfogadta azt a célkitűzést, hogy az alapszervek figyeljenek nyugdíjasaikra, és támogassák őket a lehetséges módokon.

Kérjük ezért lapunkat olvasó nyugdíjas tagjainkat, keressék a kapcsolatot helyi alapszervezeteinkkel, és ha lehetséges, hívják fel tisztségviselőink figyelmét az őket érintő kérdésekre. Lehet, hogy ezek egy része helyben orvosolható, de az EFDSZ vezetősége is igyekszik segíteni a maga sajátos eszközeivel.

Kedves volt Kollégánk!

Vegyél részt a szakszervezet életében, és tapasztalataiddal segítsd az alapszervezetek munkáját! Várunk Téged is!

az EFDSZ elnöksége

Felfigyeltek a cégre

Ha másból nem, hát az idei – immár nemzetközivé is lett – sportnapok házigazdájaként, egyik fő szervezőjeként, országsszerte sokan megismerhették Górász Lászlót, a VADEX Mezőföldi Erdő- és Vadgazdálkodási Zrt. közgazdasági osztályvezetőjét. E helyt azonban, mint szakszervezeti vezetőt kérdezzük.

– Mindenekelőtt bevallom, nem vagyok erdész, sőt, csak jövőre lesz húsz éve, hogy ennél a cégnél dolgozom. Persze azért ez, – ismerve az erdővel, és az e területen dolgozókkal történeteket –, igen csak nagy időnek számíthat. Ezen kívül az is az igazsághoz tartozik, hogy a szakszervezettel is csak később kerültem kapcsolatba. Ennek oka, hogy előző munkahelyeimen, a honvédségnél és a büntetés-végrehajtásnál nem volt szakszervezet. Katonai, majd pénzügyi főiskolát végeztem, közgazdasági területen dolgoztam. A VADEX-hez is ilyen munkára érkeztem. Először elemző közgazdásznak, majd belső ellenőr lettem.

Később ehhez társult a szakszervezeti munka. Ez hogyan kezdődött?

Ha megkésve is, de természetesen előbb funkció nélküli tag lettem, mint az itt dolgozók többsége. Aztán 2007-ben a korábbi titkár, Kálmán József nyugdíjba ment, és az ő ajánlására engem választottak utódjának.

Az akkoriakhoz képest hogyan változott maga a szakszervezet?

Nos, akkor ötven-hatvanan szavaztak. Most pedig százhuszan vagyunk.

De a legnagyobb létszámunk közelítette a százötvenet is. Ez akkor meghaladta az ötven százalékos szervezettséget. Mindehhez vegyük hozzá, hogy ekkorra a korábban ezeröttszáz cég dolgozóinak létszáma harmadára, negyedére csökkent. Most kétszázkilencven dolgozóból százhusz a szakszervezeti tag.

Ez is, az is jelzi a megváltozott időket.

Valóban. Amint az is, hogy míg addig, nyugdíjazásokkal, kiszervezésekkel fogyott a tagság, amikor 2010-ben napirendre került az új kollektív szerződés, újra lett tétje a dolognak. Érdekek ütköztek, illetve érdekeket kellett védeni. Például a munkaidő, a munkabeosztás és a kapcsolódó bérelszámolás változása váltott ki vitát. Ez a szezonális és főleg a fizikai dolgozókat érintette. Akkor körbejártam a munkahelyeket, az erdészeteknél, a vadfeldolgozóknál, a faipari üzemeknél próbáltam agitálni, hogy együtt talán többre megyünk... Különösen, hogy előtte sokszor megkaptam: „Hányan vagytok?!”, „Akkor mit akartok?!...”

És mit értek el? Mert ugye, igazán ez számít.

Majdnem megkésztetődött a tagság és főleg, hogy nem csalódtak az eredményekben...

Viszont ennek is már öt éve.

Ehhez tudni kell, hogy a mi szakszervezetünk nem független, hanem másik három céggel együtt az EFDSZ központhoz tartozunk. Miközben a többi, más társaságnál önálló a szakszervezet.

Akkor, kicsit túlozva : vannak is, meg nincsenek is.

Ennek van/lehet előnye, hátránya, de így alakult. Például az elszámolási egységeknél levő alapszervezeteket ez aligha érinti. Amint a bizalmiakat se. Sőt, a belőlük álló szakszervezeti bizottságot se, aminek én vagyok a titkára, és a központi vezetőségnek is a tagja. De hangsúlyozom: a végeken Balinkán, Mezőfalván vagy Soponyán és itt a központban, Fehérváron nem igazán az számít önálló jogi személy vagyunk-e, illetve, hogy van-e bankszámlánk vagy nincs.

Hanem mi?

–A létszámról, mint súlynövelő tényezőről már esett szó. Ezen kívül, a partneri, ha úgy tetszik beszélő viszonyon túli, emberi viszony. Hiszen végül is az úgynevezett ellenérdekű feleknek abban közös az érdekük, hogy cégszinten jól, jobban alakuljanak a dolgok. Sőt, végül is az ezt befolyásoló feltételeket többnyire rajtunk kívül határozzák meg. Vagyis mindenkinek megvannak a maga korlátai.

Erőt lehet viszont mutatni más területen. Például a sportnapokon, amelyek idén a házigazdái voltak.

Remélem nem hat öndicséretnek, de sikerült is nagyot dobnunk. Erre a közel hétszáz résztvevő a biznyság. Ez a részünkről csapatmunka volt. Amint az egyesületi vándorgyűlés megszervezéséhez, úgy ennek megrendezéséhez is kell az adott helyen működő cég, illetve a vezetőjének a közreműködése.

De míg ott – sok egyéb kellemes dolog mellett – teret kap a szakmaiság, itt nem ez a jellemző.

Nem is az a cél. Amint ott is, minimum egyenrangú az emberi kapcsolatok erősítése, úgy itt is. Végül is az, hogy az emberek jól érezzék magukat, azért tenni, vállalható szakszervezeti feladat. Mi pedig megtettük a magunkét.

Valóban szép siker volt. Sőt, nemzetközi siker. Ez is a cél?

Szakszervezetünknek a sporttól függetlenül is vannak külföldi kapcsolatai. Ezek sorába már az előző szombathelyi rendezvény kapcsán bekerült a sportnapok is. Ezzel is felhívtuk magunkra a figyelmet. Ide tartozik, hogy – a létszám mellett – felfigyeltek ránk: Fehérvárról eljött a polgármester, Budapestről a miniszter, az ágazat szinte teljes vezérkara. Megváltozott a világ, igenis e téren is nyitni kell!

Akkor tehát ez nem valami helyett került napirendre?

Valóban, a szervezőkön kívül a tagság, a vendégek számára ez csak pár nap. A szakszervezet számára viszont az érdekvédelem, a partnerség, a munkakörülmények, a bérezés javítása, a káféteria rendezése viszont folyamatos feladat.

Hasonló hibák a többi erdészeti társaságnál is

Az Állami Számvevőszék (ÁSZ) december 1-jén hozta nyilvánosságra a 22-ből a még hiányzó 10 állami erdőgazdaság ellenőrzését is befejezte és hasonló hibákat tárt fel ezeknél is: a társaságok a vagyonkezelési szerződéseket nem aktualizálták, az erdőgazdaságok a vagyonkezelésükben lévő állami erdők értékét nem szerepeltették a mérlegeikben, a vagyonkezelésbe vett eszközöket pedig nem mutatták be a kiegészítő mellékletben mérleg tételek szerinti megbontásban.

A most lezárult ellenőrzések során az ÁSZ - az első 12-höz hasonlóan - általánosságban hasonló hiányosságokat állapított meg, a mostani ellenőrzésen egyetlen kivételt találtak, a Kaszó Erdőgazdasági Zrt-t, ahol a mérleg a valós állapotot tükrözte, valamint egy további társaság - a Budapesti Erdőgazdaság

Zrt. - volt, ahol csak egy évre, 2010-re vonatkozóan tártak fel szabálytalanságot a számvevők.

A most ellenőrzött 10 társaság esetében is általános szabálytalanságként állapította meg az ÁSZ a vagyonyilvántartás hiányosságait, továbbá a tulajdonosi joggyakorlók - a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. és a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet - tevékenységével kapcsolatos hiányosságokat. A tízből három társaság a saját vagyon mellett a Honvédelmi Minisztériumtól használatba vett vagyonnal is gazdálkodott.

Az intézkedést igénylő megállapítások alapján az ÁSZ javaslatokat fogalmazott meg mind a társaságok vezérigazgatóinak, mind a tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek vezetőinek - illetve a három érintett társaság esetében a honvédelmi miniszternek -,

amelyekre 30 napon belül intézkedési tervet kell készíteniük.

A mérleg kapcsán felmerült hiányosságok ellenére a beszámolókat auditáló könyvvizsgálók nem kifogásolták a feltárt szabálytalanságokat, ezért a 22 társaság közül 21 esetében, ebből a most ellenőrzött 10 társaság közül 9-nél a Magyar Könyvvizsgálói Kamarához fordultak - közölte az Állami Számvevőszék.

A számvevőszék az állami gazdaságok vagyongazdálkodási, vagyontérkép-megőrző és vagyongyarapítási tevékenységének szabályszerűségét értékelte 2009 és 2014 első féléve közötti időszakban.

A számvevőszék korábbi ellenőrzési tapasztalatai alapján döntött a 22 állami erdőgazdasági társaság ellenőrzéséről.

(MTI)

Ebben mennyire vannak speciális VADEX-es feladatok?

Szerintem nincsenek igazán. Az más kérdés persze, hogy a nálunk jobb adottsággal rendelkező vagy gazdagabb cégek azonos versenypályán is mire képesek dolgozók érdekében, illetve mire képes a VADEX. Lehet, hogy a mi cégünk számszerűen kisebb eredménye mögött az itteni dolgozóknak több munkája van. Bonyolítja a helyzetünket, hogy a mi társaságunk nem az egyszerű erdőgazdálkodók körébe tartozik. Így a másutt kaptafára húzható szabályok ránk nem lehetnének mindenben érvényesek. Konkrétan, tőlünk függetlenül hátrányosak. A több lábon állás is kényszer, ez pedig ennek kényszerű következménye. A vad- és fafeldolgozás, a műszaki vállalkozás, a kereskedelem, a szervizelés a piacnak fokozottan kitett, kevésbé kiszámítható területek. De - és

ez nem utolsó szakszervezeti szempont - az embereknek mégis munkát, kenyeret jelent. E körül aztán cégen belül is keletkezhetnek érdeellentétek, amiknek feloldásában a szakszervezetnek is vannak feladatai. Nos, ha innen nézzük, ez lehet VADEX-es specialitás. Ha úgy tetszik piaci, közgazdasági alapon lehet magyarázni, hogy ugyanaz a munka egyik évben hozhat százötven milliós nyereséget, a másikban meg ugyanannyi veszteséget. De szakszervezeti alapon ugye kicsit már más a helyzet...

Köszönöm a beszélgetést.

Nagy László

*

A szerkesztő megjegyzése: A fentiekből is leszűrhetjük, mi mindennel foglalkozik egy erdőgazdaság és ez hogy érinti az ott dolgozókat, sőt bővebb értelemben a környezetüket. Az is

egyértelmű, hogy a szakszervezeti titkári funkció ma már önmagában nem elég arra, hogy az érdekeket érvényesíthesse, a megoldásokat megtalálja. Ugyanis mindenkor azonos és ellentétes érdekek jelennek meg. A háttérben ott kell állnia egy erős szakszervezetnek, amely összefoghatja tagságának érdekeit, és a munkaadók hasonló szervezetével - no, meg a tulajdonossal - összegyúrhatják az ágazati munkabékét. A szakszervezetisek véleménye az, hogy mindezek megjelenítésére és feloldására hozták létre közösen a rokon ágazatokban a Faipari, Bútoripari és Erdészeti Ágazati Párbeszéd Bizottságot. Jó lenne, ha a jövőre megújuló Bizottság felvonná munkatervébe például a szakszervezet által már kidolgozott, régóta esedékes Ágazati Kollektív Szerződés módosítását is. Szép feladat lenne, és sokat segítené a munkahelyi szerződések megkötésénél is.

forestpress
erdészet – faipar – vadászat természetvédelem

Első horvát-magyar összehasonlító munkajogi szeminárium

Az ELTE ÁJK Munkajogi és Szociális Jogi Tanszékének és a Zágrábi Egyetem Jogi Kara Munkajogi és Szociális Jogi Tanszékének szervezésében 2015. október 1-2 között került sor az Első horvát-magyar összehasonlító munkajogi szemináriumra a budapesti Benczúr Hotelben.

A szervezők pályázati források felhasználásának köszönhetően előzetes jelentkezés mellett ingyenes részvételt tudtak biztosítani. A jelentkezők száma jóval meghaladta a tényleges résztvevők létszámát, ami főleg a magyar szervezőknek okozott fejtörést. Az Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete képviselőjében Ivády László és Górász László alelnökök vettek részt a rendezvényen.

Magyarország és Horvátország munkajogi szabályozásában hasonló a múlt, illetve közös a jelen és a jövő. A modern munkajogi szabályozás a szocialista társadalmi berendezkedés jegyében jött létre. A politikai rendszerváltozást követően az európai uniós tagság – a szomszédságból is eredő hasonló társadalmi-gazdasági determináltság alapján – közös követelményén nyugvó, de egyben jelentős belső mozgásteret biztosító munkaügyi jogalkotás létrejöttéhez vezetett.

A közelmúltban mindkét államban megváltozott a szabályozás, amely aktuálissá tette az összehasonlítást. Magyarországon 2012. július 1-jén lépett hatályba az új Munka Törvénykönyve. Mindez Horvátországban 2014. augusztus 7-én történt meg, emellett elfogadták a Munkaadói és a Szakszervezeti Szövetségek reprezentativitásáról és a munkahelyek megőrzéséről szóló törvényeket is.

A szeminárium gerincét a közelmúltban elfogadott magyar és horvát munkajogi szabályozás meghatározó jogintézményeinek komparatív analízise adta. Az előadások egyik kiemelt célja annak a bemutatása volt, hogy a magyar és a horvát jogalkotás miként adaptálta az Európai Unió munkajogi tárgyú irányelveit. Mindez egyben szemlélteti, milyen mozgásteret biztosít a közösségi szabályozás jogközelítési

kritériumrendszere a tagállami szabályozásnak. A zömében magas színvonalú előadások fókuszában az állt, mennyiben képes a munkajogi szabályozás a rugalmas biztonság korkövetelményének megfelelni. Kiemelten fontosnak mutatkozott annak bemutatása is, hogy a munkaügyi szabályozásban milyen súllyal van jelen a szociális partnerség, az állami munkajogi szabályozás mellett milyen súllyal van jelen a kollektív szerződés a munkaügyek rendezésében.

A szervezők a kétnapos szemináriummal – a hatékony időfelhasználás érdekében szinkrontolmácsolás biztosításával – átfogó képet adtak a két állam munkajogi szabályozásának közelmúltjáról, a hatályos szabályozás struktúrájáról és jellemzőiről, részletesen összehasonlítva a két állam verseny- és nonprofit szférájában hatályos munkajogi szabályozás meghatározó jogintézményeit.

A hallgatóságot sikerült meggyőzni arról, hogy van jövője a hasonló rendezvényeknek, hiszen sok információt és új ismeretet lehetett szerezni a rövid, tömör előadásokból. A szeminárium hozzájárult a munkajogi tudás szélesítésével, a másik ország munkajogi szabályozásának – illetve a szabályozás kritikájának – szisztematikus megismerésével ahhoz, hogy a hallgatóság kellő rálátással rendelkezzen a két ország munkaügyi múltjára és jelenére. A szeminárium összehasonlító jellege egyben kiváló keretet biztosított a hatékony konzultációra is.

A magyar szervezők tervei szerint a jövőre nézve a szeminárium egy kétoldalú – de akár a régió más államaival is bővülő –, munkajogi kooperáció kialakításának célzott, első lépése volt, mind a tudomány művelői, mind a munkajog gyakorlatában eltérő státuszban dolgozók és a téma iránt érdeklődők számára is. Megfelelő tájékoztatói lehetőséget biztosított az oktatóknak, bíráltnak, ügyvédeknek, a humánpolitika szakembereinek, valamint a szociális partnerek vezetőinek és szakértőinek.

Összességében ez az első szeminárium elérte célját, a szükséges tanulságok levonásával lehetőséget adott egy szom-

szédos állam munkajogi rendszerének megismerésére, a jogalkotástól a munkáltatói gyakorlatig.

Dr. Horváth István az ELTE ÁJK habilitált egyetemi docense volt az ötletgazda, aki a magyar vendéglátó részéről a rendezvény megszervezését, és a szeminárium levezetését is elvállalta.

A népes horvát delegációt prof. dr. Željko Potočnjak, a Zágrábi Egyetem Jogi Kar tanszékvezető egyetemi tanára vezette.

A házigazda nevében köszöntött mondott dr. Sonnevend Pál, az ELTE ÁJK dékánhelyettese, míg a megnyitót az Országos Bírósági Hivatal elnöke dr. Handó Tünde és Boros Péterné a Szakszervezeti Együttműködési Fórum alelnöke tartotta.

Ezt követően a témakörökben egymást követve a vendégek és vendéglátók részéről nyolc-nyolc előadó tartotta meg előadását, a horvát fél részéről egy témában több előadó is szerepelt. A szinkrontolmácsolás színvonalával mindenki elégedett volt, a tolmácsok munkáját a hallgatóság a pénteki napon rövid tapssal jutalmazta.

Az első témakörben a munkajogi szabályozás rövid történetét, a hatályos szabályozást – struktúra és jellemzők –, a munkaviszonyra vonatkozó szabályok rendszerét mutatták be. Előadók: Prof. dr. Željko Potočnjak tanszékvezető egyetemi tanár, *Zágrábi Egyetem Jogi Kar* és dr. Horváth István habilitált egyetemi docens, *ELTE ÁJK*.

Rác Réka ügyvéd

A második előadás a tipikus munkaviszony és az atipikus foglalkoztatás, munkaerő-kölcsönzés, távmunka, határozott idejű munkaviszony, behívás alapján történő munkavégzés, munka-

körmegosztás, a több munkáltató által létesített munkaviszony meghatározó szabályait foglalta össze.

Előadók: Prof. dr. Ivana Grgurev egyetemi tanár, *Zágrábi Egyetem Jogi Kar*, dr. Rác Réka ügyvéd, oktató, *ELTE ÁJK*.

Ivana Grgurev egyetemi tanár
(Fotó: Friedrich Eberth Alapítvány)

Az ebédszünet után a „munkaviszony megszüntetése miként veszi figyelembe a munka törvénykönyve a munkavállaló szociális és a munkáltató gazdasági érdekeit?” című témakör következett.

Előadók: Prof. dr. Željko Potočnjak tanszékvezető egyetemi tanár, *Zágrábi Egyetem Jogi Kar*, dr. Petrovics Zoltán tanársegéd, *ELTE ÁJK*.

A nap utolsó témája az idő és pénz – a munkaerő foglalkoztatásának alappillérei, a munka- és pihenőidő szabályozása – az állam jogalkotói beavatkozása a munka díjazásának szabályozásába.

Előadók: Marina Kasunić Peris miniszterhelyettes, *Munka- és Nyugdíjügyi Minisztérium*, dr. Dudás Katalin ügyvéd, oktató, *ELTE ÁJK*.

Az utolsó előadást követően rövid konzultáció keretében lehetett véleményt nyilvánítani az aznap hallottakról.

Pénteken a munkáltatói és a munkavállalói kárfelelősség alapintézményeit – a szociális szempontokat és a munkáltató kockázatát mutatták be.

Előadók: Dr. Ivana Vukopera adjunktus, *Zágrábi Egyetem Jogi Kar*, dr. Ajtay-Horváth Viola PhD-hallgató, *ELTE ÁJK*.

A következő előadás a munkaügyi kapcsolatokról – a szociális partnerek szerepéről az állami szabályozásban – szólt, továbbá a kollektív szerződésekről – szintekről, hatáskörökről és a valós szerepről a szabályozásban. Végül

a munkavállalók képviselői és jogaik témakört foglalta össze.

Előadók: Nataša Novaković jogi tanácsadó, *Horvát Munkáltatók Szövetsége*, dr. Viktor Gotovac adjunktus, *Zágrábi Egyetem Jogi Kar*, dr. Czuglerné Ivány Judit adjunktus, *ELTE ÁJK*.

A munkavállalók részvételi jogai, az üzemi tanács, a sztrájkjog került terítékre az ebédet követően.

Előadók: Dr. Viktor Gotovac adjunktus, *Zágrábi Egyetem Jogi Kar*, dr. Iva Bjelinski Rádić tanársegéd, *Zágrábi Egyetem Jogi Kar*, dr. Hungler Sára adjunktus, *ELTE ÁJK*.

A befejező témakör a munkaügyi viták – igényérvényesítés, igazságszolgáltatási fórumrendszer, alternatív vitarendezés, illetve a kollektív viták rendezése – egyeztetés és döntőbíráskodás volt.

Előadók: Dr. Darko Milković bírő, *Horvát Köztársaság Legfelsőbb Bírósága*, dr. Tanczos Rita bírő, *Kúria*.

A pénteki előadásokat kérdések és konzultáció zárta.

A szeminárium hasznosságát mindkét delegáció vezetője kiemelte záró beszédében, hiszen ez az új kezdeményezés egy tartós kapcsolat megalapozását is jelentheti, amely a továbbiakban más országok részvételével tovább erősítheti a kapcsolatokat a munkaügyi és munkajogi terület oktatóinak, a humánpolitika szakembereinek, valamint a szociális partnerek vezetőinek és szakértőinek, a bírának, illetve ügyvédeknek.

A továbbiakban a Horvátország összehasonlításából szerzett tapasztalatok rövid összefoglalása következik:

Mindkét országban alkalmazzák, az ENSZ által 1948-ban elfogadott Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata 23. cikkelyét. Ez alapvető jogként rögzíti a munkához, valamint a tisztességes munkafeltételekhez való jogot, a tisztességes és egyenlő bérhez való joggal együtt.

Az Európai Szociális Karta 1. cikkében rendelkezik a munkához való jogról, amely a teljes foglalkoztatásra, és a szélesebb értelemben vett foglalkoztatás biztonságára vonatkozó törekvést fogalmazza meg. Ez és a további Európai Unió irányelvek beépítése munkaügyi jogszabályokba tetten érhető, azonban mindkét ország megtartotta magának azt a jogot, hogy sajátosan értelmezzen bizonyos előírásokat.

Az előadások és a konzultációk legfontosabb megállapítása érdekvédelmi oldalról az lehetett, hogy ugyan a horvát szakszervezetek taglétszáma is folyamatos csökkenést mutat – az idősebb tagok a kor előre haladtával nem tudják kellő hatékonysággal átadni a fiataloknak a staféta botot –, de a szakszervezetek érdekvédelmi hatása manapság jóval erőteljesebb, mint Magyarországon. Több olyan konkrétum is elhangzott, hogy a politikai pártok a szakszervezetekkel „együttműködve”, a szavazóképes rétegeknek kedvezményt ígérve próbáltak a választásokon eredményt elérni, majd amikor hatalomra jutottak teljesen vagy csak részben tartották be az ígért vállalásokat. Szomorúan kellett tudomásul venni, hogy a horvát minimálbér már meghaladja a magyart, miközben az egy főre eső GDP, illetve a vásárlóerő paritáson mért egy főre eső GDP Magyarországon a magasabb. A munkavállalók munkahely megőrzésének lehetősége kedvezőbb a szomszéd országban. Megállapítást nyert, hogy a hatályban lévő Munka Törvénykönyv a déli szomszédunknál nevezhető inkább munkavállalóbarát szabályozásnak.

Górász László

Az OEE Ünnepi Küldöttgyűlése

2015. december 8-án tartotta az Országos Erdészeti Egyesület 150 éves jubileumi évét megnyitó Ünnepi Küldöttgyűlést a Földművelésügyi Minisztérium, Darányi Ignác termében, Budapesten.

A jubileumi évét Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter nyitotta meg. Az Országos Erdészeti Egyesület 2015. évi tevékenységét Zambó Péter elnök értékelte.

Oroszi Sándor az OEE 150 éves történetéről tartott előadást, Lomniczi Gergely főtitkár a Jubileumi Év programjairól adott tájékoztatást.

Madas András Emlékiratai II. kötetét Madas Anna és Madas Katalin mutatta be.

Gróf Keglevich Béla, az OEE első elnökének életútját és az egykori elnökök tevékenységét Sárvári János, a Könyvtár őre ismertette.

A szakszervezetek béremelést javasolnak

Négy nagy szakszervezeti tömörülés egységesen a minimálbér 9 százalékos és a garantált bérminimum 13 százalékos emelését támogatja - közölte Palkovics Imre, a Munkástanácsok elnöke az érintett szakszervezetek november 30-ai sajtótájékoztatóján Budapesten.

A kezdeményezést a Munkástanácsok Országos Szövetsége mellett a Magyar Szakszervezeti Szövetség (MaSzSz), az Értelmiségi Szakszervezeti Tömörülés (ÉSZT) és a Szakszervezetek Együttműködési Fóruma (SZEF) is támogatja. Kordás László, a MaSzSz elnöke elmondta: a szakszervezetek egységes célja, hogy 2016. január 1-jétől a minimálbér érje el a bruttó 114 500 forintot, a garantált bérminimum pedig a bruttó 138 ezer forintot. Palkovics Imre kiemelte: a jelenlegi alacsony munkabérek nemcsak a társadalmi igazságtalanság hordozói, hanem a gazdaság további növekedését is gátolják. Hozzátette: a munkabérek növelése a munkaerő kivándorlás folyamatát is lelassítaná.

Kuti László, az ÉSZT elnöke elmondta, hogy mindenben támogatják a Munkástanácsok és a MaSzSz törekvéseit, azonban azt is szeretnék elérni, hogy a minimálbér-emelés a közalkalmazotti bértábla mellett a köztisztviselői bértáblára is legyen hatással. (MTI)

*

Fekete Péntek helyett Erdei Péntek

Nem csak a hazai sajtót, a világhálót, a közösségi médiumokat is elöntötték a tudósítások a Fekete Péntek óriási árleszállítási lehetőségeit kihasználni igyekvő embertömegekről. Úgy tűnik, az emberi természet alapvonásaiban kontinensektől függetlenül sokban hasonló.

Az amerikai fotókat nézve megállapítható, hogy elsősorban feketék tülekednek a bevásárló központok bejáratánál. A tömegben ritkásan képviselt

fehérek pedig láthatóan minden bizonyítással nem a középosztályhoz tartoznak.

A Twitteren ezzel egy időben markáns mozgalom indult a Black Friday ellenében ForestFriday jelszóval. Ez a közösségi felület köztudottan csak rövid közleményeket és képi információkat továbbít, így nem szaporították a szót csak rövid mondatokban hívták föl az olvasók figyelmét arra, hogy milyen szép az őszi erdő, gyereünk ki a természetbe.

The Center for International Forestry Research (CIFOR), az USDA Forest Service, a UBC Faculty of Forestry, a Private Forest Landowner Association (PFLA), hogy csak néhány közismert erdész oldalt idézzek az Erdei Pénteket favorizálók közül.

Követendő kezdeményezés.

*

Segíthetünk Böjte Csabáéknak?

Ismeretes, hogy a Dévai Szent Ferenc Alapítvány szárnyai alatt az utóbbi 10 évben már több, mint 5000 gyerek nevelkedett. Az Alapítvány most is közel 2400 gyerek – akiknek a szülei nem képesek az elemi létfeltételeket sem biztosítani – ellátásáról és neveléséről gondoskodik, jobbára Erdélyben. A gyerekek az Alapítvány által fenntartott otthonokban családias légkörű kis közösségekben, „családokban” élnek szerető és lelkes nevelők felügyelete alatt. Az Alapítvány zömmel támogatásokból fedezi a közel 70 „ház” fenntartását, a gyerekek igényeit és az iskolába járás költségeit.

2013-ban született a gondolat, hogy az Alapítvány gyerekeinek épülésére és nyaralásuk, pár napos kikapcsolódásuk biztosítására szervezzon a Budapesti Erdőgazdaság néhány osztálynyi gyerekek az erdei iskola és a cserkész tábor előnyeit ötvöző táborozást. Azóta már Bujákon, Süttön és Uzsán is lezajlott a táborozás és a gyerekek sok élménnyel gyarapodva az erdő és az erdészet megismerésében is jelentősen előrejutottak.

A tavalyi, süttői táborozás után mondta el Böjte Csaba, hogy az Alapítvány egyik legnagyobb gondja jelenleg az, hogy a 18 éves kort elért fiatalok, akik a felnőtté válásukkal kikerülnek az Alapítvány óvó ernyője alól, nagyon nehezen találják meg a megélhetésük forrását tőke, föld, kapcsolatok és szakmai ismeretek hiányában. Az Alapítvány a szakmai ismeretek terén segíthet, igyekszik olyan szakmát adni a gyerekeknek, amellyel a szülőföldjükön egzisztenciát teremthetnek maguknak. Az erdélyi megélhetési lehetőségek köre elég szűk, a rendelkezésre álló forrásokat a föld, az erdő, a vadállomány és a fejlődő idegenforgalom biztosíthatja. Mezőgazdálkodási oktatás egyébként folyik Erdélyben magyar nyelven, de a hatékonysága nagyon alacsony és a kapacitása – az igényekhez mérten – elenyésző.

A budapesti Földművelésügyi Minisztérium 2015. tavaszán megállapodást kötött az Alapítvánnyal a fenti célok segítése érdekében. Az FM az általa felügyelt gazdasági társaságok és intézmények támogatásának segítségével igyekszik a fenti ügyet előmozdítani, különösen az erdészeti oktatás, elsősorban a szakmunkásképzés beindítása/kiszélesítése területén. Csaba testvér véleménye szerint főleg az oktatást segítő eszközök és tananyagok, könyvek hiányoznak a hatékony képzéshez, de a szakmai gyakorlat lehetősége és az oktatásban való aktív magyarországi részvétel is nagyon sokat segítene az előrelépésben.

*

Elkészült a vasúti pálya a Márianosztra és Nagyirtás közötti szakaszon

Az Ipoly Erdő Zrt. beruházásában megvalósult a Márianosztrát és a nagybörzsönyi Nagyirtáspusztát összekötő, mintegy 7 km hosszú erdei vasúti pálya rekonstrukciója.

A célra elnyert kiemelt pályázat támogatását az erdőgazdaság a saját forrásaival egészíti ki.

Kiegészítették és megerősítették a vasúti pálya földművét, elkészültek a vízelvezetést biztosító műtárgyak, új ágyazati körétegre új sínpar került. Akadálymentes peronok épültek a megállóhelyeken. A 2016 májusában várható üzemkezdetre elkészülnek a vasút kiszolgáló épületei Márianosztrán és

Nagyirtáspusztán. Új, erre a pályára tervezett gördülőállomány beszerzése van folyamatban.

A jelenleg üzemelő két erdei vasút összekötésével Magyarország leghosszabb fővonalú hegyvidéki erdei vasútja jön létre, amit nemcsak a kisvasút barátok vártak már régóta. Az egyedülálló tájképi értékeken kívül kiemelendő jelentőségű, hogy a hazánkban utolsóként fennmaradt, Kisirtás és Nagyirtás közötti csúcsfordító (Z nyomvonalú, részben tolt menettel bejárható) vonalrész országos jelentőségű ipartörténeti műemlék.

*

Károlyi-kilátó a Kis-Milicen

Magyarország legészakibb részén, a magyar-szlovák határ mentén, a 880 méter magas Kis-Milic hegy csúcsán építette meg a Károlyi-kilátót az Északerdő Zrt. A létesítményt november 26-án Ugron Ákos Gábor, a Földművelésügyi Minisztérium helyettes államtitkára, gróf nagykárolyi Károlyi László, dr. Sárhegyi Zoltán, az erdészeti társaság felügyelő bizottságának elnöke és Zay Adorján vezérigazgató avatta fel.

Az Északerdő Zrt. vezérigazgatója arról beszélt, hogy az idei év kiemelkedő a társaság számára, hiszen több olyan közjóléti beruházás ért véget, amelyen kollégáikkal és partnereikkel együtt évek óta dolgoztak.

Ugron Ákos Gábor, a Földművelésügyi Minisztérium helyettes államtitkára beszédében azt mondta: nincs miért szégyenkezni annak ellenére sem, hogy az erdészeket számtalan vád érte a közelmúltban. Kijelentette: a tulajdonosi oldalról nézve szakmailag kiválóan

működnek az erdőgazdaságok. 2010 és 2015 között több mint 12 milliárd forintot fordítottak közjóléti célú beruházásokra a cégek. 40 új kilátót adtak át, 12 kilátót felújítottak, 9 új erdei iskolát, 16 új szálláshelyet, száznál több erdei pinehelyet létesítettek.

Az Északerdő Zrt. munkatársai úgy határoztak, hogy a Kis-Milic kilátóját a nagykárolyi Károlyi család előtt tisztelve, Károlyi-kilátónak nevezik el.

A 16,8 méter magas, tájba illeszkedő kilátó tartószerkezete rétegelt fenyőből, a járófelület tölgyfából készült. A négyszögletes, háromszintű építmény legmagasabb járósíntje 11 méteres magasságban van.

*

Talajtanos szakmai nap a Hanságban

A Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt. és az Országos Erdészeti Egyesület Győri Erdőgazdasági Helyi Csoportja „Talajtanos Szakmai Napot” szervezett 2015. november 12-én a Hanságban.

A Talajok Nemzetközi Éve alkalmából rendezett programon a KAEG szakemberein kívül a NÉBIH (erdészeti hatóság) és a Fertő-Hanság Nemzeti Park Igazgatóság képviselői is részt vettek. Meghívott terepi „előadójuk” dr. Kovács Gábor egyetemi docens volt, a Nyugat-magyarországi Egyetem részéről, aki nemcsak a katedrán, hanem a mindennapi gyakorlat földszagú, gumicsizmás valóságában is képes egyszerűen közvetíteni a termőhely-ismereteket.

A rendezvényen részt vett Balsay Endre, nyugalmazott erdészeti igazgató is, aki a Hanság múltjának nagy ismerője, a „Fejezetek a Kapuvár környéki erdők történetéből” című könyv szerzője.

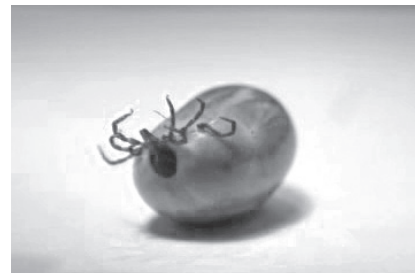
Az elmúlt 60 évben a tőzegrétég vastagsága évente fél centiméterrel csökkent a térségben. Ennek megfelelően a talajvízszint ugyanilyen ütemben kerül közelebb a felszínhez, ami egyes he-

lyeken már nagyon komoly problémát okoz a fafajválasztásban. A tapasztalatok szerint a nemesnyárok bírják legjobban a tartós elöntést (ráadásul intenzív anyagcseréjükkel nagyban elősegítik a vízszint csökkenését), szemben a természetvédelem által favorizált égerrel.

*

Új, feltehetően kullancs által terjesztett baktériumot fedeztek fel

A kullancsok képesek továbbítani a különböző betegségeket állatok és emberek között. Néhány jól ismert, a kullancsok által terjesztett betegség közé tartozik például a kullancs-encephalitis (TBE) és a Lyme-kór. A parazitológusok a Candidatus Neorhlichia baktérium egy új formáját fedezték fel nemrégiben egy vörös rókában az ausztriai Vorarlberg tartományban. Ez a kórokozó is átvihető az emberekre – figyelmeztetnek a kutatók.

A Bécsi Állatorvos-tudományi Egyetem (Vetmeduni) kutatói „forró nyomon” követték a kórokozókat, és megállapították, hogy kullancsok hordozzák.

Adnan Hodžić, a Bécsi Állatorvos-tudományi Egyetem Parazitológiai Intézetében a kullancsok által terjesztett kórokozókat kutatja. Különösen a vadon élő ragadozók (róka és a farkas) érdeklik, amelyek esetleges hordozók és így fertőzés forrásai lehetnek az emberek és más állatok szempontjából. (Forrás: sciencedaily.com)

*

A Kecskeméti Arborétum ünnepi nyitva tartása

A KEFAG ZRT tájkoztatja a kedves látogatókat, hogy a Kecskeméti Arborétum december 1-től 25-éig ZÁRVA tart! Megértésüket köszönjük!

December 26-ától minden nap nyitva 8-tól 16 óráig.

Összetartás Csicsón

Ismét együtt voltak az erdőtervezők, a felügyelők és a központ munkatársai a XIX. Erdőrendezési Napok alkalmával Balatoncsicsón, a Bakonyerdő Zrt Balaton-felvidéki Erdészeti Erdei Iskolájában 2015. október 15-16-án.

A hivatalos megfogalmazás szakmai továbbképzésnek nevezi ezeket az összejöveteleket, de a szervezéstudomány már régen nagyobb jelentőséget tulajdonít az efféle találkozóknak, semmint egyfajta fejtágításnak.

Az idei Erdőrendezési Napok témájaként a távérzékelés lehetőségeit járták körül az előadók.

Wisnovszky Károly, a NÉBIH Erdészeti Igazgatóság vezetője emlékeztetett, hogy a Halász Gábor főigazgató-sága idején kezdődött találkozósorozat haladó hagyománya három évvel ezelőtt megakadt. A remény hal meg utoljára, vagyis a jövőben újra szeretnék évről-évre megrendezni a találkozót.

Wisnovszky Károly igazgató

A házigazda erdészeti társaságot Horváth Iván vezérigazgató-helyettes képviselte, aki utalt a közelmúltban megjelent sajtóhírekre, és azokat cáfolva leszögezte, hogy a Bakonyerdő Zrt a gazdálkodás szakmai színvonalát és tisztaságát mindig szem előtt tartva működött.

A szakember szervezeti és természeti okokban jelölte meg a hazai erdőgazdálkodásra veszélyt jelentő tényezőket.

Az egyik az erdészeti igazgatás szinte állandósuló átszervezése, ami óhatatlanul bizonytalanságot vált ki a kollégákban, akik ezt különbözőképpen reagálják le, s számosan elhagyják a szervezetet. Más jellegű gondokkal fenyeget a természeti károk gyakoribbá válása. A társasághoz tartozó Balaton-felvidéki területen, négyezer hektáros erdőpusztulással néznek szembe. Egyedül a molyhos tölgy dacol a romló élő-

helyi körülményekkel. A szakhatóság nem kedveli a „felnyíló erdőket”, de sajnos meg kell szokniuk ezt a jelenséget. A nyílt dolomit sziklagyepeken új lágyszárúak telepednek meg, és ezt az erdei ökoszisztéma gazdagodásaként, a biológiai sokszínűség bővüléseként kell tekinteni. Sajnálatos jegyezte meg, hogy némely területen le kell mondani a gazdasági célú erdészkedésről akár évszázadokra is.

Szentpéteri Sándor, az Országos Erdészeti Egyesület elnöksége nevében köszöntötte az Erdőrendezési Szakosztályt. Emlékeztetett, a hazai szakmatörténetben, az oktatásban és a gyakorlatban az erdőrendezés mindig kiemelt szerepet töltött be Mária Terézia korától egészen a legutóbbi időkig.

Az egyesület jövőképét felvázolva kiemelte, hogy egységes és erős szakmai szövetséget szeretnének látni a továbbiakban is, történelmi alapokon, a selmeci szellemben, hogy korszerű szakmai háttérrel szolgálhassák az erdő és az erdészek érdekeit, és folytassák a szakma befolyásának, ismertségének és presztízsének növelését.

Wisnovszky Károly reményét fejezte ki, hogy a szakigazgatás meg tudja őrizni azokat a szakmai értékeket, amelyeket hosszú évtizedek során felhalmozott. Hangsúlyozta, hogy a szabályozás az erdőtervezésen alapul. Jó hírrel is szolgált az igazgató, hisz' a földhivatali nyilvántartás aktuális állapotának adatait harminc év után végre megkaphatta az erdészeti hatóság. Ezt hatalmas előrelépésként nyugtázta a szakember.

A szakmai előadások sorát Maucha Gergely és dr. Lehoczki Róbert a FÖMI munkatársai nyitották a COPERNICUS nagyfelbontású erdő adatbázisok bemutatásával.

Őket Horváth Tamás (Nyugat-magyarországi Egyetem) követte az Erdőmodellezés a kezdetektől napjainkig című előadásával.

Czimer Kornél (Nyugat-magyarországi Egyetem) a Korszerű erdőbecslési és modellezési technikákról tartott előadást.

Magyar Zsolt (NÉBIH EI) az Erdő-terkép a weben címmel adott elő.

Végül Jagicza Attila (Bakonyerdő Zrt.) a képelemzés erdőrendezési gyakorlatáról beszélt.

Az alkalmat megtisztelte jelenlétével Ugron Ákos Gábor, az FM helyettes államtitkára, dr. Mózes Csaba főosztályvezető-helyettes és Szepesi András főtanácsadó. Az utóbbiak egyébként évekként az erdészeti igazgatás központjának kötelékéből szakadtak ki.

Az esti baráti találkozó folyamán Wisnovszky Károly és Szentpéteri Sándor szakmai elismeréseket adott át.

A kitüntetettek

Erdőrendezői díjat kapott:

*Szrnka Mihály
Kormos János*

Erdőfelügyelői díjat kapott:

*Fetzer Zoltán
Török Tamás*

Pályázatkezelési és Támogatási díjat kapott:

*Braunitzer Richárdné
Gyurkó Zsuzsanna*

**Czírok István szakosztály elnök,
Halász Gábor korábbi főigazgató,
Farkas Attila erdészeti igazgató**

A másnapi terepi program során szakmai és kultúrtörténeti látnivalókkal traktálta a hallgatóságot Nagy Frigyes, a Veszprém Megyei Kormányhivatal Földművelésügyi és Erdőgazdálkodási Főosztály erdőtervezési koordinátora és Farkas Attila, a Monostorapáti Erdészeti igazgatója.

(z)

	ÁPRILIS		MÁJUS		JÚNIUS	
1	Péntek	Hugó	Vasárnap	Munka ünnepe, Fülöp, Jakab	Szerda	Tünde
2	Szombat	Áron	Hétfő	Zsigmond	Csütörtök	Kármén, Anita
3	Vasárnap	Buda, Richárd	Kedd	Tímea, Irma	Péntek	Klotild
4	Hétfő	Izidor	Szerda	Mónika, Flórián	Szombat	Bulcsú
5	Kedd	Vince	Csütörtök	Györgyi	Vasárnap	Fatime
6	Szerda	Vilmos, Biborka	Péntek	Ivett, Frida	Hétfő	Norbert, Cintia
7	Csütörtök	Herman	Szombat	Gizella	Kedd	Róbert
8	Péntek	Dénes	Vasárnap	Mihály	Szerda	Medárd
9	Szombat	Erhard	Hétfő	Gergely	Csütörtök	Félix
10	Vasárnap	Zsolt	Kedd	Ármin, Palma	Péntek	Margit, Gréta
11	Hétfő	Leó, Szaniszló	Szerda	Ferenc	Szombat	Barnabás
12	Kedd	Gyula	Csütörtök	Pongrác	Vasárnap	Villő
13	Szerda	Ida	Péntek	Szervác, Imola	Hétfő	Antal, Anett
14	Csütörtök	Tibor	Szombat	Bonifác	Kedd	Vazul
15	Péntek	Anasztázia, Tas	Vasárnap	Pünkösd, Zsófia, Szonja	Szerda	Jolán, Vid
16	Szombat	Csongor	Hétfő	Pünkösd, Mózes, Botond	Csütörtök	Jusztin
17	Vasárnap	Rudolf	Kedd	Paszkal	Péntek	Laura, Alida
18	Hétfő	Andrea, Ilma	Szerda	Erik, Alexandra	Szombat	Arnold, Levente
19	Kedd	Emma	Csütörtök	Ivó, Milán	Vasárnap	Gyárfás
20	Szerda	Tivadar	Péntek	Bernát, Felícia	Hétfő	Rafael
21	Csütörtök	Konrád	Szombat	Konstantin	Kedd	Alajos, Leila
22	Péntek	Csilla, Noémi	Vasárnap	Júlia, Rita	Szerda	Paulina
23	Szombat	Béla	Hétfő	Dezső	Csütörtök	Zoltán
24	Vasárnap	György	Kedd	Eszter, Eliza	Péntek	Iván
25	Hétfő	Márk	Szerda	Pünkösd, Orbán	Szombat	Vilmos
26	Kedd	Ervin	Csütörtök	Fülöp, Evelin	Vasárnap	János, Pál
27	Szerda	Zita, Mariann	Péntek	Hella	Hétfő	László
28	Csütörtök	Valéria	Szombat	Emil, Csanád	Kedd	Levente, Irén
29	Péntek	Péter	Vasárnap	Magdolna	Szerda	Péter, Pál
30	Szombat	Katalin, Kitti	Hétfő	Janka, Zsanett	Csütörtök	Pál
31			Kedd	Angéla, Petronella		

Erdészeti és Faipari Dolgozók Szakszervezete.

	OKTÓBER		NOVEMBER		DECEMBER	
1	Szombat	Malvin	Kedd	Mindenszentek, Marianna	Csütörtök	Elza
2	Vasárnap	Petra	Szerda	Halottak Napja, Achilles	Péntek	Melinda, Vivien
3	Hétfő	Helga	Csütörtök	Győző	Szombat	Ferenc, Olívia
4	Kedd	Ferenc	Péntek	Károly	Vasárnap	Borbála, Barbara
5	Szerda	Aurél	Szombat	Imre	Hétfő	Vilma
6	Csütörtök	Brúnó, Renáta	Vasárnap	Lénárd	Kedd	Miklós
7	Péntek	Amália	Hétfő	Rezső	Szerda	Ambrus
8	Szombat	Koppány	Kedd	Zsombor	Csütörtök	Mária
9	Vasárnap	Dénes	Szerda	Tivadar	Péntek	Natália
10	Hétfő	Gedeon	Csütörtök	Réka	Szombat	Judit
11	Kedd	Brigitta, Gitta	Péntek	Márton	Vasárnap	Árpád
12	Szerda	Miksa	Szombat	Jónás, Renátó	Hétfő	Gabriella
13	Csütörtök	Kálmán, Ede	Vasárnap	Szilvia	Kedd	Luca, Otília
14	Péntek	Helén	Hétfő	Alíz	Szerda	Szilárda
15	Szombat	Teréz	Kedd	Albert, Lipót	Csütörtök	Valér
16	Vasárnap	Gál	Szerda	Ödön	Péntek	Etelka, Aletta
17	Hétfő	Hedvig	Csütörtök	Hortenzia, Gergő	Szombat	Lázár, Olimpia
18	Kedd	Lukács	Péntek	Jenő	Vasárnap	Augusztá
19	Szerda	Nándor	Szombat	Erzsébet, Zsóka	Hétfő	Viola
20	Csütörtök	Vendel	Vasárnap	Jolán	Kedd	Teofil
21	Péntek	Orsolya	Hétfő	Olivér	Szerda	Tamás
22	Szombat	Előd	Kedd	Cecília	Csütörtök	Zénó
23	Vasárnap	Nemzeti ünnep, Gyöngyi	Szerda	Kelemen, Klementína	Péntek	Viktória
24	Hétfő	Salamon	Csütörtök	Emma	Szombat	Ádám, Éva
25	Kedd	Blanka, Bianka	Péntek	Katalin, Katinka	Vasárnap	Karácsony, Eugénia
26	Szerda	Dömötör	Szombat	Virág	Hétfő	Karácsony, István
27	Csütörtök	Szabina	Vasárnap	Virgil	Kedd	János
28	Péntek	Simon, Szimonetta	Hétfő	Stefánia	Szerda	Kamilla
29	Szombat	Nárcisz	Kedd	Taksony	Csütörtök	Tamás, Tamara
30	Vasárnap	Alfonz	Szerda	András, Andor	Péntek	Dávid
31	Hétfő	Farkas			Szombat	Szilveszter

Erzsébet-utalvány Plusz

Magyarországon, Magyarországnak

Az Erzsébet-utalványcsalád tagjai – az Étkezési, az Ajándék, az Iskolai, a Kultúra, a Sport és a Gyermekevédelmi Erzsébet-utalvány – immáron elektronikus formában is elérhetők **az Erzsébet-utalvány Plusz kártyára töltve**. A kártyát a munkavállalóknak munkáltatóik igényelhetik, idén ingyenesen.

Az **Erzsébet-program** több mint **600 000 embernek**, köztük több mint **300 000 gyermeknek** biztosította a kedvezményes üdülés, táborozás örömét az elmúlt négy évben. A Program többek között az Erzsébet-utalványok forgalmazásának pénzügyi eredményéből valósul meg.

www.erszebetutalvanypusz.hu